זון אויפגאנג — 5.12.
זון אונטערגאנג — 7.53.

די איינציקע אידישע צייטונג
אין מערב קאנאדע
עטאבלירט אין 1910
דערשיינט
יעדן טאג

אידישע וואָרט

THE GATEWAY OF THE WEST

THE ISRAELITE PRESS

וועטער:
מיילווייז וואלקנדיק און קיל

The Only Jewish Newspaper in Western Canada Established 1910. Published DAILY

Vol. 20, No. 160. Winnipeg, Tuesday Aug. 12, 1930. Published daily except Saturday and Sunday. דערשיינט יעדן טאג חוץ שבת און זונטאג

דינסטאג יח אב, תר"ץ.

פארזוך געמאכט געוואָרן צו דער־מאָרדן רזמענישן באַאַמטן וואס זוכט אונטער אַנטיסעמיטישע טעטיקייטן

יאַרצייט געפּראָוועט נאָך תל־אביב'ער הרונים

(ספּעצ. טעלעג. צו ד.א.וו. דורך "איטא")

תל־אביב, אווג. 11 (איטא). — פון 9 אזיינער אינדערפרי אן האבן אידן פון אלע קלאסן באזוכט די קברים פון די זעקס אידישע הרונים, וואס זיינען דערמאָרדעט געוואָרן פון באהעלטעניש פון אראבער מיט א יאר צוריק דעם טאג, לויט'ן אידישן לוח, אין די פארשטעט פון תל־אביב. איידער די אראבישע אטאקע איז צוריק געשטויסן געוואָרן. הזכרות נאך די הרונים ווערן היינט אוונט געמאכט אין אלע וויכטיקערע שולן אין שטאט.

קאָמוניסטן אַרעסטירט אין טערקיי

איסטאנבול, טערקיי, אווג. 12. — די פאליציי האט אַרעסטירט 34 פּערזאָן, איינשליסנדיק פינף פרויען, אויף דער קלאגע פון קאָמוניסטישע פארשווערונגען מיטיזם.

קאַדעראַ געשאָסן פון רעגירונגס אָנגעשטעל, טן פאָרנדיק אין באַן

(ספּעצ. טעלעג. צו ד.א.וו. דורך "איטא")

ווין, אווג. 12 (איטא). — א פארזוך איז געמאכט געוואָרן צו דערמאָרדן קאַדעראַ, דעם ספּעציעלן רעגירונגס באאמטן וואס איז פון דער רעגירונג אַרויסגעשיקט געוואָרן אונטערצוזוכן די אַנטיסעמיטישע טעטיקייטן אין לאנד.

דער אטענטאט איז געמאכט געוואָרן בעת קאַדעראַ איז געזעסן אין שפּייז־וואָגן, אין באן, א רעגירונגס אָנגעשטעלטער, מיט'ן נאמען יונעסקי, האט אויף אים געשאָסן פון א רעוואָלווער, אבער די קויל האט ניט געטראָפן אין ציל.

יונעסקי איז אַרעסטירט געוואָרן, אבער די אורזאכן וואס האבן אים באוואוינן צו באַגיין זיין טאט זיינען נאָך ניט באַשטימט געוואָרן. עס ווערט אבער אנגענומען, אז דאס האט געהאט צו טאן מיט קאַדעראס האנדלונגען קעגן דעם אַנטיסעמיטיזם.

"אַר 100" פליט היינט אָפּ צוריק קיין ענגלאַנד

סט. הובערט לופט־פארט, מאָנטרעאָל, אווג. 12. — דער בריטישער דיריזשאבל "אַר 100" האט נעכטן פארעדיק זיין טויזנט־מייליקע רייזע איבער אַטלאַנטיק, דורכפליעדיק איבער אטאוואַ, טאָראָנטאָ, האמילטאָן, ניאגאַרא פאלס און א. וו., און האט דאָ געלאנדעט 7.35 אוונט.

דער דיריזשאבל מאַכט איצט אַלע נויטיקע פארבאַרייטונגען פאר זיין רייזע צוריק קיין ענגלאַנד. ער וועט וואַרשיינלאך אַרויספליען היינט, אין די שפּעטערע שעהן פון'ם אוונט, ווען די טעמפּעראַטור אין אמינגסטיקן פאָר'ן אנהויב פון דער רייזע.

פאַרמער טויטעט פרוי, פאַר־וואונדעט טאָכטער און באַגייט זעלבסטמאָרד

ערמאָנטאָן, אלבערטא, אווג. 11. — לויט א באריכט פון דער אלבערטא פּראָווינציעלער פּאָליציי האט אַרטשי גרין, א פארמער, פון מילעט דיסטריקט, דער'הרג'עט לעצטן זונטאג זיין פרוי, געשאָסן און פאַרוואונדעט זיין שטיף־טאָכטער און ער האט נאָכדעם זיך אליין דער'הרג'עט.

קאָנטראַקט פאַר'ן בוי פון פּעמבינא סאָבוויי אַרויסגעגעבן

ווי די סי. עו. אר. באאמטע האבן אנאָנסירט, האט די איינבאָנד קאָמפּאַני שוין אַרויסגעגעבן דעם קאָנטראַקט פאַר'ן בוי פון דער פּעמבינא סאָבוויי, וואו עס וועט זיך געפינען דער נייער סי. עו. אר. הויף, און די ארבעט אויף דער סאָבוויי וועט זיך באלד אנפאנגען. צייטווייליקע בריקן, פאר דעם פארקער, וועלן דאָרטן דערוויילן בויט ווערן. די ארבעט־ווערט דערווארטעט, וועט פאַרענדיקט ווערן אין א 13 חדשים צייט.

דער דיריזשאבל מאַכט איצט אַלע נויטיקע פארבאַרייטונגען פאר זיין רייזע צוריק קיין ענגלאַנד. ער וועט וואַרשיינלאך אַרויספליען היינט, אין די שפּעטערע שעהן פון'ם אוונט, ווען די טעמפּעראַטור איז אמינגסטיקן פאָר'ן אנהויב פון דער רייזע.

פאַרמער טויטעט פרוי, פאַר־וואונדעט טאָכטער און באַגייט זעלבסטמאָרד

ערמאָנטאָן, אלבערטא, אווג. 11. — לויט א באריכט פון דער אלבערטא פּראָווינציעלער פּאָליציי האט אַרטשי גרין, א פארמער, פון מילעט דיסטריקט, דער'הרג'עט לעצטן זונטאג זיין פרוי, געשאָסן און פאַרוואונדעט זיין שטיף־טאָכטער און ער האט נאָכדעם זיך אליין דער'הרג'עט.

קאָנטראַקט פאַר'ן בוי פון פּעמבינא סאָבוויי אַרויסגעגעבן

ווי די סי. עו. אר. באאמטע האבן אנאָנסירט, האט די איינבאָנד קאָמפּאַני שוין אַרויסגעגעבן דעם קאָנטראַקט פאַר'ן בוי פון דער פּעמבינא סאָבוויי, וואו עס וועט זיך געפינען דער נייער סי. עו. אר. הויף, און די ארבעט אויף דער סאָבוויי וועט זיך באלד אנפאנגען. צייטווייליקע בריקן, פאר דעם פארקער, וועלן דאָרטן דערוויילן בויט ווערן. די ארבעט־ווערט דערווארטעט, וועט פאַרענדיקט ווערן אין א 13 חדשים צייט.

דער דיריזשאבל מאַכט איצט אַלע נויטיקע פארבאַרייטונגען פאר זיין רייזע צוריק קיין ענגלאַנד. ער וועט וואַרשיינלאך אַרויספליען היינט, אין די שפּעטערע שעהן פון'ם אוונט, ווען די טעמפּעראַטור איז אמינגסטיקן פאָר'ן אנהויב פון דער רייזע.

איד, קאַנדידאַט פאַר גאָווערנאָר אין אַרעגאָן

פּאָרטלאַנד, אָרע., אווג. 12 (איטא). — דזשוליוס ל. מייער, פּראָמינענטער אידישער סוחר און געזעלשאַפטלאכער טוער, איז נעכטן נאָמינירט געוואָרן אלס קאַנדידאַט פאַר גאָווערנאָר פון אָרעגאָן אויף א קאָנווענשאָן פון ליבעראַלן און אומאָפּהייניקער אויף וועלכער עס האבן זיך באַטייליקט פון אלע טיילן פון דעם שטאט.

אנגעמעלדיק די נאָמינאַציע, האט מר. מייער דערקלערט, אז אויב ער וועט דער־ווילט ווערן, וועט ער זיך ניט אָפּגעבן מיט קיין פּאָליטיק, נאר ער וועט פאַרוואַלטן דעם שטאט ווי מען פאַרוואַלטעט א ביזנעס

(:-:)

רעגן לעשט אויס גיי פייער אין באַרשא

בוקאַרעסט, אווג. 12 (איטא). — א טויטער ערנסטער פייער האט אויסגעבראָכן אין וואַלד אַרום באַרשא און האט געשטעלט אין געפאר דאס גאַנצע שטעטל און אויך די אַרומיקע שטעטלאך. די איינוואוינער זיינען שוין געווען גרייט צו אנטלויפן, ווען צום גליק האט אנגעהויבן גיין א שטאַרקער רעגן און דאס פייער איז אויסגעלאָשן געוואָרן, דערווייל אין נאָך ניט פעסטגעשטעלט געוואָרן פון וואַנען דאס פייער האט זיך גענומען.

מאיר גראָסמאַן האט באהויפּטעט, אז בלויז פינף פּראָצענט פון די אַריינגענומענע אידישע אָפּגאַבן ווערן פאקטיש באַנוצט פאר אידישע צוועקן, בעת 95 פּראָצענט גייט פאַר'ן אויפהאַלט פון דער פאַלעסטינער אַדמיניסטראַציע און די דער אי־אר. אין צו סובסידירן די אַראַבישע שולן און די סאַניטאַרע אַפּטייטעקן אין לאַנד.

רעוויזיאָניסטן וועלן אָנפירן פאַ־ליטישע אַקציעס זעלבסט־שטענדיק

פּראַג, אווג. 12 (איטא). — די רעוויזיאָניסטן האבן באשלאָסן אנצופירן זייערע פּאָליטישע אקציעס, ווי אויפסטעהן פאר דער רעגירונג, און א. וו., אומאָפּהייניקן פון דער צווייטער שטשעטיווע און פון דער אידישער אַגענטור, — ווי עס איז דאָ דערקלערט געוואָרן ביי דער רעוויזיאָניסטישער קאָנפערענץ פון ה' ליכטהיים, איז א ליינגערער פּרעדיג, אין וועלכער ער האט אָנגעצייכנט די באַציאונגען פון די רעוויזיאָניסטן צו דער צייניסטישער עקזעקוטיווע און צו דער אי־אר. ער האט צווישן אַנדערע געזאָגט:

"כאָטש מיר זיינען נאָך אין דער צייניסטישער אָרגאַניזאַציע, רעזערווירן מיר אבער פאר זיך דאס רעכט פון אומאָפּהייניקער לאָנדונג, ווען נאָר מיר געפינען אזעלכע פאַר־נוצלאך פאר די אַנטוויקלונג פון זייער פרייער מענשלאכער פערזענלאכקייט, אבער אָט די פּאַרטייאישקייט, צוליב איך, פאַרגייט, אויף דיר לערער, ווי פּאַרטייאישקייט איז זיכער שעדלאך פאר די קינדער, און האלט צוריק די אַנטוויקלונג פון זייער פרייער מענשלאכער פערזענלאכקייט, אבער אָט די פּאַרטייאישקייט, צוליב איך, פאַרגייט, אויף דיר לערער, ווי פּאַרטייאישקייט זיי זאָלן ניט זיין זיינען ניט קיין פאַקליקעס מלמדים, — בעת די שול באַשטייט . . .

* * *

אזא אחריות'לאָזיקייט פון א אידישן לערער פיל איך, טאָר ניט פארשווייגן ווערן אייערע פאַרלוימדונגען קעגן דער שול פאר וועלכער איר האט געאַרבעט וועלן מיר כער קריגן א געהעריקן ענטפער, פון דער שול זעלבסט, און איר ווייסט זיכער (אויב איר האט נאָך ניט פאַרגעסן), אז זי קאָן דאָס טאָן מיט די געהעריקע דאָקומענטאַלע באַוויזן . . .

מיט מיינע פאר ברייוולאך בין איך אויסן בלויז צוגרייטן די עפנטלאכע מיינונג, צו וועלכער איר אפעלירט, זי זאָל זיין גרייט אויסצוהערן אויף דעם צווייטן צד, און אז זי זאָל נעמען אייערע פרומע דערקלערונגען מיט "א קערנדל זאלץ".

* * *

די פראגע איז דאָ אזוי ניט ווענן די "שול פּרינציפּן" וועלכע איר האט באַרירט, און איך קאָן אפּליינן מיינע אַרגומענטן וועגן אייערע דערציערישע פּרינציפּן אויף א צווייטן מאָל.

איך וויל דאָ אבער נאָך אויסזעצן קעגן איין פראגע אין אייער אַרטיקל, מיט וועלכער איר האט עפּעס ווי געפּרוּווט טרעפן אין מיר און אין מיין גלייכן, — און איך האָב אין דער הינזיכט זייער א חשוב'ע קאָמפּאַניע. אין וועלכער איך פיל מיין איינענע קלייניקייט . . .

איר זאָגט, נעמלאך: . . . "דאס אידישע שול־וועזן האט נאָך לערעהדיקע דאַנקען נאָט, ניט גענוג אזעלכע לערער, וואס האָבען נאָר ניט קיין אידעאַל'. . . .

און איר זייט עס מסביר:

"דער גרעסטער רוב פון די אידישע לערער זיינען דוקא יאָ פּאַרבונדן מיט באַוועגונגען און פּאַרטייען". . . .

און עס קומט אזוי אויס, אז די לערער אדער מענשן בכלל, וואָס זיינען ניט "פאַרבונדן מיט באַוועגונגען און פּאַרטייען", קאָנען קיין אידעאַל ניט האָבן!

* * *

עס זעט מיר אויס, אז דאס האט איר שוין געשריבן אונטער'ן איינפלוס פון די גרויסע היצן. וואס האָבן ביי אונז געהערשט לעצטע וואָך.

וואָרים ווי קאָן דאָס א מענש מיט איער בילדונג און אייער וויסן, ביים פולן פאַרשטאַנד, מאַכן אזא אומזיניקע באַהויפּטונג?

זאָלט איר סיידן ניט וויסן, אז אויסער דעם איינגן קרייז פון פּאַרטייאישע אידעאַלן, פּועלי־צייוניסטישע, קאָמוניסטישע, בונדיסטישע און א. וו., איז דאָ א בריי־טע וועלט פון מענשלאכע אידעאַלן, אין נאַציאָנאַלע און אינטערנאַציאָנאַלע פאַר־מען?

האט איר ניט געהערט וועגן אזא סארט נוי, מיט'ן נאָמען טאָלסטאָי, וואס איז ניט געווען "פאַרבונדן מיט באַוועגונגען און פּאַרטייען" אין די "א וואָרים אין כריין" ראָמען, און איז דאָך געווען א פיל גרעסערער אידעאַליסט אפילו ווי דר. שאַ־פּירא אליין?

און וואס עפּעס טאָקע וועגן די אידישע נביאים? זיינען זיי געווען פּועלי־צייוניסטן, אדער בונדיסטן, האבן זיי באַלאנגט צום צווייטן אדער צום דריטן אינטערנאַציאָנאַל?

און וועגן די נביאים כאָטש האט איר דאָך געמאַכט א טראַכט טאָן, — זיי זייַנען דאָך עפּעס תנ"ך, ביבל, — און "בייבל" איז ביי אונז אין אַמעריקע ניט קיין ערגערע סחורה, ווי "היברו" און "פאַלעס־טיין": זיי אַלע זיינען אזוי חייליק, אז אַלע פאַרגעטערן זיי און האבן מורא אליין אַנריהרן זי דאָן זיי מיט די איינענע הענט.

* * *

ס'איז באמת א פאַרלוימדונג קעגן דער אידישער לערערשאַפט צו באהויפּטן, אז זיי זיינען אַלע נייסטיק געפּענטעט פון אן איינג פּאַרטייאישן נייסט.

איך ווייס ניט ווי איר, אבער דער רוב אידישע לערער, גלויב איך, אפילו ווען זיי זיינען "פאַרבונדן מיט באַוועגונגען און פּאַרטייען", זיינען ניט אזעלכע קאַליקעס־מלמדים, אַרויפצוצווינגען זייערע איינענע מיינונגען און זייערע איינענע ליבעס אויף די קינדער. און אזוי טאַרמאַזירן זייער נייסטיקע אַנטוויקלונג.

אדרבא, איך האָב געזען א גוטן קאָ־מוניסטישן לערער, וואס האט פאר קינ־דער אַביעקטיוו דערקלערט די געשיכטע פון "בונד", ווייל מיט די קינדער איז ער ניט געווען קיין קאָמוניסט, נאר א לערער.

(שלוס אויף לעצטער זייט)

מאיר גראָסמאַן שלאָגט פאָר ביי רעוויזיאָ־ניסטישער קאָנפערענץ אז די אידן זאָלן אויפהערן געבן געלט פאר ארץ־ישראל

זאָגט אז בלויז פינף פּראָצענט פונם געלט גייט פאר אידישע נויטן, און דאָס איבעריקע — פאר דער אדמיניסטראַציע און די אַראַבער

(ספּעציעלע טעלעגראַמע צו "דאס אידישע וואָרט" פון "איטא")

פּראַג, טשעכאָסלאָוואַקיע, אווג. 12 (איטא). — מאיר גראָסמאַן האט געמאַכט א סענסאַציאָנעלן פאַרשלאָג אויף דער רעוויזיאָניסטישער קאָנפערענץ וואס ווערט דאָ אָפּגעהאַלטן: אז דאס וועלט אידנטום זאָל אויפהערן שיקן געלט קיין ארץ־ישראל. ווען אידן זאָלן אהין שיקן בלויז גענוג געלט אויף דעם אויפהאַלט פון דעם קליינעם ישוב, האט ער געזאָגט, וואָלן דערפון אַכעמרסטן געליטן דער רעגירונגס בודזשעט פון פאַלעסטינע און די אַראַבער און די ברטישע רעגירונג וואָלן אזוי גע־מוזט דערפילן, ווי וויכטיק עס זיינען די אידישע ביישטייערונגען פאר'ן וואוקס פון ארץ־ישראל.

מאיר גראָסמאַן האט באהויפּטעט, אז בלויז פינף פּראָצענט פון די אַריינגענומענע אידישע אָפּגאַבן ווערן פאקטיש באַנוצט פאר אידישע נויטן, בעת 95 פּראָצענט גייט פאַר'ן אויפהאַלט פון דער פאַלעסטי־נער אַדמיניסטראַציע און די אַראַבער. ער האט צווישן אַנדערע געזאָגט:

"כאָטש מיר זיינען נאָך אין דער ציו־ניסטישער אָרגאַניזאַציע, רעזערווירן מיר אבער פאר זיך דאס רעכט פון אומאָפּהייני־קער לאָנדונג, ווען נאָר מיר געפינען אזעלכע פאַר־נוצלאך פאר די אַנטוויקלונג פון זייער פרייער מענשלאכער פערזענלאכקייט, אבער אָט די פּאַרטייאישקייט, צוליב איך, פאַרגייט, אויף דיר לערער, ווי פּאַרטייאישקייט זיי זאָלן ניט זיין זיינען פע־איק צו אורטיילן וואס איז גוט און וואס איז שעדלאך פאר'ן פאַלעסטינער צוויזיזם".

ה' ליכטהיים האט דערקלערט, אז ניט בלויז די צייוניסטישע אָרגאַניזאַציע, נאר אויך די אידישע אַגענטור האט באַנקראָ־טירט. די אַגענטור האט ניט געבראַכט קיין נייע אידיי און קיין נייעס פלאַן, און "עס איז א בלאַף און א שווינדל, ווען מענשן פּרובירן צו פאַרזיכערן, אז די אַגענטור האט עטוואס אויפגעטאָן".

בעת די מייסטע רעוויזיאָניסטן טראַכטן ניט וועגן אריינטרעטן אין דער אידישער אַגענטור, זיינען זיי אבער גרייט צו נעמען געלט פאר ארץ־ישראל אין ניט־צייוניסטן, וואס זיינען די פירער פון דער אַגענטור.

ברטישע סאָלדאַטן קומט זיך אויס צו קעמפן אויף צוויי פראָנטן אין אינדיע

באָמבעי, אינדיע, אווג. 12. — די ברי־טישע אדמיניסטראַציע האט פאר זיך 2 פּראָבלעמען פון גרויסן ערנסט. — די אי־נערפאָלן פון די ווילדע שבטים אין'ם פּע־שאָוואר נענט און די הינדו־מוסולמאַנישע שטרייטיקייטן, וואָס צווינגען זי צו שיקן טרופּן אין'ם סינד דיסטריקט.

די צעזונזר לאָזט ניט דורך קיין פרייע נייעסן פון לאנד. פון די ידיעות וואָס קומען אבער אן איז צו זען, אז די פאַר־טיזאַנישע צוזאַמענשטויס מיט די אפּרי־דים זיינען אַן, און פעשאָוואר ווערט נאָך נערגראָבט פון אַן איבערפאל. עס איז ניט וואַרשיינלאך אבער, אז די אפּרידים זאָלן פּרובירן א מאַסן־אַטאַקע אויף פעשאָוואר, ווייל זיי וועלן מורא האבן פאר ברי־טישע עראָפּלאַנען.

אין דעם דיסטריקט פון סינד זיינען בלוטיקע שלאַכטן אָנגעגאַנגען צווישן די מוסולמאַנער און די הינדוס פאר די לעצ־טע צוויי וואָכן, וואָס האָבן געצוואונגען די מאַכט צו שיקן אהין טרופּן.

די אינדישע פירער פאַנדיט מאָטילאל נעהרו און פאַנדיט דזשאַוואהאַרלאל נעהרו זיינען אַרויסגעשפּירט געוואָרן פון זייער געפענגעניש אין אלאהאבאד, קיין פּונא, וואו זיי וועלן זיך צוזאַמענקומען מיט מאָ־האטמא גאַנדי, און זיי וועלן האבן א שמר־עס מיט פּראָ־ברטישע אינדישע פירער, אין א פאַרזוך איינצושטעלן פרידן אין לאנד.

——(:-:)——

אידישער גאָלדשמיד מאַכט קרוין פאר קעניג קאַראָל

בוקאַרעסט, אווג. 12 (איטא). — קאַרל וויי, באַרימטער אידישער גאָלדשמיד פון טשערנאָוויץ, האט נעקראָנן א באשטעלונג מאַכן די קרוין פאר קעניג קאַראָל דעם צווייטן, וועמעס קראָנאַציע וועט פאר־קומען ענדע סעפּטעמבער.

רייסט אויף מיט דינאַמיט זיך אַליין און זיינע דריי קינדער

באַרנבעי, בי. סי., אווג. 12. — אַטאַ זעלאַר, א רוס, האט אריינגעפירט זיינע דריי קינדער אין עלטער פון צוויי, ביז זיבן יאָר, אין א גרוב, אויף דער־נע־וועי, אַרום דאָוגלאַס ראָוד, ניט ווייט פון דאַנען, און עס האט זיי אין זיך אַליין אויפגעגרייט מיט דינאַמיט. אַלע פיר נפ־שות זיינען צעריסן געוואָרן אויף שטיק־לאך.

לויט זיינע געוועזענע שכנים דערציילן, אין זיין פרוי, אויך א רוסישע, אַנטלאָפן פון זיין היים מיט עטלאכע טעג צוריק, ווייל זי האט שוין ניט געקאָנט אריבער־טראָגן פון אים זיין אכזריות'דיקייט באַ־האַנדלונג צו איר.

עס ווערט געזאָגט אז זי איז געווען זיין צווייטע פרוי, וועלכע האט נאָך זיבן קינ־דער אין ווינניפּעג פון איר ערשטן מאַן.

זעלבערן האַנדלונג איז געווען א פאַר־אויס באשטימטע, ווייל, עס ווערט גע־זאָגט, אז דאָס עלטערע קינד זאָל האבן דערציילט צו א פריינט פון זייער משפּ־חה אז דער פאָטער האט געדראָט די קינדער אז ער וועט זיי אומברייגגען און זיך אַליין.

——(:-:)——

אידישער גאָלדשמיד מאַכט קרוין פאר קעניג קאַראָל

בוקאַרעסט, אווג. 12 (איטא). — קאַרל וויי, באַרימטער אידישער גאָלדשמיד פון טשערנאָוויץ, האט נעקראָנן א באשטעלונג מאַכן די קרוין פאר קעניג קאַראָל דעם צווייטן, וועמעס קראָנאַציע וועט פאר־קומען ענדע סעפּטעמבער.

א "נביא" אין וואַרשע זאָגט אז ער הערט ווי משיח קומט

וואַרשע, איטא (דורך פּאַסט) — די לעצטע טעג האט אין דעם אידישן קוואַר־טאַל זיך באַוויזן א יונגערמאַן מיט א זאַק אויפ'ן קאָפּ, אנגעטאָן אין שמאַטעס, א באַרוועסער און מיט ווילדע אויגן. דער דאָזיקער יונגערמאַן לויפט ארום איבער די נאַסן און שרייט ווי א נביא:

"אידן, טוט תשובה! משיח קומט! עס קומט א שטורעם וואָס וועט אָפּ־שווייגקען פון דער ערד די זינדיקע מענ־שען; ציטערט פאר'ן יום־הדין, וואָס דערנעענטערט זיך. די נאַנצע וועלט וועט אנהויבן ציטערן און זיך טרייסלען פונקט ווי אין איטאַליע. די ערד־ציטערניש וועט ארומכאַפּן די זינדיקע וועלט און זי חרוב מאַכן".

נאָך אזא דרשה וואַרפט זיך דער 'נביא' אויף דער ערד, לייגט צו זיין אויער און רופט ווידער אויס: "איך הער א געראַוש אין דער ערד. דאָס זיינען משח'ס טריט. ער נייט. ער קומט, דער אויסלייזער פון פאָלק ישראל. ער קומט פון איטאַליע און די נאַנצע ערד טרייסלט זיך. ווער דער דאָזיקער יונגערמאַן איז, איז קיינעם ניט באַוואוסט. ער באַוויזט זיך אין גאַס, האַלט אָפּ זיין דרשה און פאַרשווינדט.

ווייטער גראָסמאַן אין וואַרשע זאָגט אז ער הערט ווי משיח קומט

"היינט" באַריכט וועגן דעלעגאַ־ציע קיין אַמעריקע אָפּגעלייקנט

וואַרשע, אווג. 12 (איטא). — דער באַ־ריכט אין דער היינער אידישער צייטונג "היינט", אז די פּוילישע רעגירונג גרייט זיך צו שיקן א דעלעגאַציע פון פּראָמי־נענטע אידישע פירער קיין אַמעריקע מיט דעם צוועק צו שאַפן האַנדלס־פאַרבינדונ־גען פאר פּוילן, איז אַנטשידן אָפּגעלייקנט נעוואָרן אין אַפּיס פון אויסערן מיניס־טעריעס. דער באַריכט איז אבסאָלוט גרונדלאָז, האט מען דערקלערט אין אינערן מיניסטעריעס.

נעזעלשאַפטלאַכער קאַלענדאַר

דינסטאָג, אווגוסט 12

אלגעמ. פאַרזאַמ. פון "יונגט" לינקע פּוע"צ, אין פּרידאַינסטיטוט.

מיטוואָך, אווגוסט 13

ספּעציעלע פאַרזאַמלונג פון וופּג. הדסה 8.30 אוונט, אין ציון זאָל.

עקזעקוטיווע מיטינג פון "חסד של אמת", 8.30 אוונט, אין נייער ת"ת.

פרייטאָג, אווגוסט 15

יונגט פאַרז. פאר "הנוער העובד" אין א"י 8.30 אוו., אין ציון זאָל. רעדנער, נייע א"י בילדער. איינטריט פריי.

אלגעמ. פאַרזאַמ. פון לינקע פּוע"צ אין פּרץ אינסט. רעפעראַט: "רעזולטאַט פון די פעדעראַלע וואַלן".

שבת, אווגוסט 17

צווייטער יערלאַכער פּיקניק פון אינ־דוסטריעלער יוניאָן. זאַמל־פּונקט. סעל־קירק און סאַלטער.

"היינט" באַריכט וועגן דעלעגאַ־ציע קיין אַמעריקע אָפּגעלייקנט

פאַרמער שניט דאָס יאָר וועט זיין בעסער ווי לעצטן יאָר

אַטאַוואַ, אווג. 12. — כאָטש די גע־רעטעניש אויסזיכטן אויף פרילינג ווייַ־זיינען געווען ערגער אין די לעצטע וואָכן, לויט'ן באַריכט פון דער סטאַטיסטישער בירו, צעגן אבער קאַנאַדער שניט דאָס יאָר זיין באַדייטנד בעסער, ווי לעצטן יאָר לעצטן יאָר, ביים סוף פון יולי, זיינען די אויסזיכטן געווען אויף א 66 פּראָצענ־טיקן שניט פון'ם צען־יאָריקן דורכשניט. ביים סוף פון יולי דאָס יאָר זיינען די אויסזיכטן געווען אויף א 85 פּראָצענטיקן שניט.

מאַניטאָבא האט די בעסטע אויסזיכטן: — אויף א 100 פּראָצענטיקן שניט; סאַס־קאַטשעוואַן, 82 פּראָצענט, און אַלבערטאַ, 86 פּראָצענט.

ריזיקער בריטישער האַנדלס פּלאַט שווימט אָפּ קיין צפון סיביר

לאָנדאָן, אווג. 12. — א ריזיקער האַנ־דעלס פּלאַט פון פופציק שיפן שווימען איצט פון קאַרדיף, ענגלאַנד, אין'ם קאַ־ראַ ים, אין צפון סיביר. זיי פרין אהין טראַנספּאָרטן פון מאַשינען, שפּייז, קליי־דונג און אַנדערע אַרטיקלען פאַר די ווייניק באַקאַנטע סאָוועטישע פּאָרטן ביים ברעג פון'ם אַרקטישן ים און פאַר די וויכטיקערע פּונקטן ביי די ברעגן פון די ריזיקע סיבירישע טייכן עניסיי און אָב.

די שיפן, געטשאַרטערט פון דער סאַ־וועט רעגירונג, וועלן ברייגנען צוריק געי־הילץ און אייזנבאַן שפּאַלן פאַר ענגלאַנד.

די שיפן וועלן זיך מוזן באַנוצן מיט אייז־ברעכער, דורכצושלאָגן זיך א וועג דורך די פאַרפראָרענע סיבירישע טייכן.

די סאָוועט רעגירונג שייַנקט גרויס אויף מערקואַמקייט צו דער אַנטוויקלונג פון דער נעהילץ אינדוסטריע, פּישעריי און מינען אינדוסטריע אין צפון סיביר, און זי גרינדעט דאָרטן, צווישן אַנדערע, א סך זעג־מילן, ענלאַך צו די זעג־מילן פון בריטיש קאָלומביא.

ווען דער איצטיקער גרויסער האַנדלס עקספּערימענט זאָל געלונגען, גלויבט מען, אז דאָס וועט פירן צו א גרויסן האַנדל מיט נעהילץ און מיט פיש.

ריזיקער בריטישער האַנדלס פּלאַט שווימט אָפּ קיין צפון סיביר

קאַנאַדער שניט דאָס יאָר וועט זיין בעסער ווי לעצטן יאָר

אַטאַוואַ, אווג. 12. — כאָטש די גע־רעטעניש אויסזיכטן אויף פרילינג ווייַ־זיינען געווען ערגער אין די לעצטע וואָכן, לויט'ן באַריכט פון דער סטאַטיסטישער בירו, צעגן אבער קאַנאַדער שניט דאָס יאָר זיין באַדייטנד בעסער, ווי לעצטן יאָר לעצטן יאָר, ביים סוף פון יולי, זיינען די אויסזיכטן געווען אויף א 66 פּראָצענ־טיקן שניט פון'ם צען־יאָריקן דורכשניט. ביים סוף פון יולי דאָס יאָר זיינען די אויסזיכטן געווען אויף א 85 פּראָצענטיקן שניט.

מאַניטאָבא האט די בעסטע אויסזיכטן: — אויף א 100 פּראָצענטיקן שניט; סאַס־קאַטשעוואַן, 82 פּראָצענט, און אַלבערטאַ, 86 פּראָצענט.

נייע רעגירונג הויבט אָן אויספאָרשן אַרבעטסלאָזיקייט לאַגע אין לאַנד

ווי דער קאָרעספּאָנדענט פון דער היגער "טריבון" מעלדעט פון אַטאַוואַ, באַטראַכט מר. בענעטס נייע רעגירונג די אַרבעטסלאָזיקייט ווי איר דרינגעדיקן פּראָבלעם, און האט שוין אָנגעהויבן מאַכן אן אויספאָרשונג וועגן דעם ענין.

באַאמטע פון'ם אַרבעטס־דעפּאַרט־מענט, באַריכטעט דער קאָרעספּאָנדענט, האבן זיך באַראַטן וועגן דעם ענין מיט אַרבעטער פירער, און דער אַרבעטס מי־ניסטער, סענאַטאָר ראָבערטסאָן. האט נעהאַט א קאָנפערענץ מיט די באַאמטע פון'ם דעפּאַרטמענט, אינפאָרמאַציעס וועגן לען געקראָגן ווערן וועגן דער לאַגע פון די פאַראייניגן און גרעסערע מוניציפּאַלי־טעטן, צוזאַמען מיט זייערע מיינונגען וועגן הילף־מיטלן.

די ספּעציעלע פאַרלאַמענט סעסיע, וואָס דאַרף פאַרלאָזן ווערן אויף קומענ־דיקן חודש, צו באַטראַכטן די אַרבעטס־צע, צו געבן דעם פּרעמיער די געלעגנ־הייט צו פאָרן צו דער אימפּעריאַלער קאָנ־פערענץ, וואָס קומט פאָר ביים סוף סעפּ־טעמבער. די סעסיע וועט דערפאַר וואַר־שיינלאך ניט האבן קיין צייט צו זוכן א גרינדלאכע לייזונג צו דעם פּראָבלעם, און וועט זעען בלויז צו פאַרלייכטערן די לאַגע דורך געזעלשאַפטלאכע אַרבעט.

עס איז אויך מעגלאך, אז די רעגירונג זאָל רעווידירן אייניקע טאַריפן, — א דרינגנדיקער מיטל, עס איז אבער ניט וואַרשיינלאך, אז זי זאָל דערווייל פּרו־בירן מאַכן גרינדלאכע ענדערונגען אין די צוטריטן.

פאַמיליע וועט עסן סוף יעדן טאָג, ווייל אזוי האָט געהייסן דער ריכטער

פּיטסבורג, אווג. 12. — די גאַשאַס וועלן פון היינט אן, און פאר א איינג־דער צייט, זופּן יעדן טאָג זופּ, ביי זייערע מאַלצייטן.

דאָס איז ניט דערפאַר ווייל טאַני גאַ־שאַ האט אזוי ליב זופּ. און אויך ניט דערפאַר ווייל זיין ווייבל האט עס אזוי שטאַרק ליב, נאָר פּשוט דערפאַר ווייל מען האט זיי געזאָגט מיט'ן האַרבן וואָרט, אז זיי זאָלן זוכן זופּ. און צונעי־זאָגט האט עס ניט אבי ווער, נאָר א מאַגיסטראַט אין א געריכט הויז.

שוין צוויי וואָכן זוכט מר. טאַני גאַ־שאַ האט ניט קיין איין צאָן אין מויל. זיי האָבן אים פאַרשאַפט צרות, האט אים א צייַן דאָקטאָר אַרויסגעשלעפּט זיי־נע צייַן פאַר אַזוי־פיל און אַזוי־פיל שטיק, און זיין פּלונית'טע פרוי האט עס ווייַ־ניק וואָס געקימערט, זי האט ווי געוויינ־לאך געמאַכט יעדן טאָג געבראָטענס, און אז עס איז געקומען די צייט פון עסן, פלעגט איר מאַן זיצן מיט א צעאַקערט מויל ביים טיש און — קוקן ווי זיין בע־סערע העלפט עסט, און אליין האט ער געהונגערט אַזוי לאַנג ביז זיין געדולד האט אים געפּלאַצט און ער האט געמאַכט א שטיקל "שמחה'לע" אין הויז. דאָס הייסט, ער האט צעבראָכן די ביינקלאך, די טישן און וואָס עס האט זיך אים גע־מאַכט אונטערן האַנט, ביז זיי זיינען דערשינען פאַר'ן ריכטער.

ווען דער ריכטער האט אויסגעהערט ביידע צדדים און ער האט פאַרזיכטיק, אַנטוועדיק זיינע אויגן־גלעזער אויף זיין נאָז, אַריינגעקוקט טאַני'ן אין מויל אריין, האט ער באַפעוילן מרס. טאַנין אז זי זאָל יעדן טאָג אומבאַדינגט קאָכן זופּ, און זי זאָל דאָס טאָן אזוי לאַנג ביז טאַ־ני וועט זיך אייגנקיפּן א מויל איינער, און דערפאַר זופּן היינט די נאַשאַס, זופּ.

פאַמיליע וועט עסן סוף יעדן טאָג, ווייל אזוי האָט געהייסן דער ריכטער

נייע רעגירונג הויבט אָן אויספאָרשן אַרבעטסלאָזיקייט לאַגע אין לאַנד

קאַנאַדער שניט דאָס יאָר וועט זיין בעסער ווי לעצטן יאָר

ריזיקער בריטישער האַנדלס פּלאַט שווימט אָפּ קיין צפון סיביר

ארבעט אויף סלייוו פאָלס גייט אָן אין פולן שוואונג

דזש וו. סאַנגער, הויפּט אינזשינער פון דער היידראָ מעלדעט, אז די ארבעט אויף דער קאָנסטרוקציע פון דער סלייווס פאָלס קראַפט סטאַנציע גייט אָן אין דער בעס־טער אָרדענונג.

מר. סאַנגער לייקנט אָפּ אז עס זיינען פאַרנעקומען וועלכע עס איז ערנסטע פאַרשפּעטיקונגען אין דער קאָנסטרוקציע און ער האט דערקלערט אז די קאָנטראַק־טאָרס דערוואַרטן נאָך אלץ צו האבן די קאָנקרעט ארבעט פאַרענדיקט איידער עס וועט אָנקומען דער קאַלטער וועטער.

——(:-:)——

מזל

THE ISRAELITE PRESS
The only Jewish Newspaper of Western Canada.
אידישע וואָרט
Office and Place of Business: New Israelite Press Bldg., 165 Selkirk Ave. East
Published daily except Saturday and Sunday
ENTERED AS SECOND-CLASS MAIL MATTER AT OTTAWA
Subscription: $6.00 per year.
Est. 1910 Phones: 55 409—52 213
Winnipeg — Manitoba

ניט די מויז איז דער גנב, נאר די לאַך

אין איר קאמף קעגן דעם משקה-שמוגל אין איר לאנד פון "פראהיבי-שאן", האט די רעגירונג פון די פאראייניקטע שטאטן איר באזונדער אויפ-מערקזאמקייט געשיינקט דער קאנאדער גרעניץ. דאס האט זי ניט געטאן בדויז דערפאר, ווייל קאנאדע איז מיט איר פאראייניקט מיט א דריי-טויזנט מייליקער קרעניץ-ליניע. דורך וועלכע די משקה-שמוגלער האבן דעם לייכט-סטען ציטריט צום אמעריקאנער "מארק". נאר אויך דערפאר, ווייל דא האט זי געהאט צו טאן מיט א שכנה וואס איז געווען וויליק צו העלפן איר אין אן ארבעט. מיט וועלכער זי אליין האט זיך ניט געקאנט ספראווען.

די קאנאדער רעגירונג, וועלכע האט געוואלט אנהאלטן שכנות'דיקע באציאונגען מיט די פאראייניקטע שטאטן, האט זיך ניט שטארק געלאזט בעטן, ווען די אמעריקאנער רעגירונג האט זיך צו איר געווענדעט נאך היקף אפצושטעלן דעם שמוגל. כאטש ערגעץ פירט זיך דאס ניט, אז א לאנד זאל ניט דערלאזן דעם ארויספיר פון סחורה, וועלכע איז דערלויבט ביי איר צו האנדלען מיט איר, אין א פרעמדן לאנד. וואו זי איז פארבאטן, און כאטש יעדעס לאנד דארף היטן די איינענע גרעניצן קעגן שמוגל, — האט אבער קאנאדע אויף אזויפיל געשעצט די אמעריקאנער פריינטשאפט, אז זי האט זיך פארפליכטעט צו טאן פאליציי ארבעט פאר איר.

מיט אייניקע יאהרן צוריק האט די קאנאדער רעגירונג, דורך אן אפ-מאך, פארפליכטעט זיך צו אינפארמירן די שטאטן וועגן יעדן משקה טראנס-פארט וואס ווערט פון קאנאדע ארויסגעשיקט אהין, און פאר וועלכן די קא-נאדער פארט באאמטע גיבן אויס "קלירענסעס" (ארויספיר דערלויבעניש). אלץ וואס פאר די אמעריקאנער "טרוקענע" באאמטע איז דערנאך פארבליבן איז, אכטונג צו געבן אויף די שיפן אין שיפלאך וועלכע האבן געפירט די משקה. — לויט דער אינפארמאציע געקראגן פון דער קאנאדער רעגירונג, — קאנפיסקירן די משקה און ארעסטירן די שמוגלער, און אזוי מאכן א סוף צום שמוגל פון משקה פון קאנאדע.

איז אבער דער גאנצער ענין פון "פראהיבישאן" אין די פאראייניקטע שטאטן, און די אפהיטונג פונ'ם געזעץ, דורכגעדרונגען מיט באבאר אין קא-רופציע בעת קאנאדע האט איר זייט פונ'ם אפמאך פינקטלאך דערפיליט און האט אינפארמירט די געהערליקע מאכט וועגן יעדן משקה טראנספארט וואס איז ארויסגעשיקט געווארן אין די שטאטן אויף א געזעצלאכן אופן. האט אבער די "טרוקענע" פאליציי אויף יענער זייט גרעניץ איר חוב ניט דער-פילט. די משקה פלעגט אויסגעלאדן ווערן ביי די וואסער-פראנטן פון דע-טראיט, אדער שיקאגא. אין די סאמע צענטרען פון די שטעט. פאר אלעמענס אויגן, און אנקר סעמס "טרוקנקייט משגיחים" פלעגן דאס אדער ניט זעהן, אדער גיכער פארמאכן די אויגן, ווייל עס האט זיך ניט געלוינט דאס צו זעהן . . .

ווען הואוערט אדמיניסטראציע איז אריין אין מאכט, — אין זי האט אין די וואלן פארשפראכן ארויפצוזייטן אויפ'ן לאנד דעם "פראהי-בישאן" געזעץ, — האט זי, פון אלע אירע הבטחות, גענומען זיך צוערשט צו דערפילן דעם דאזיקן צוזאג. זי האט ארויסגעשיקט גאנצע ארמייען פון כא-וואפנטע "טרוקענע" דעטעקטיווס און פאליציסטן צו באוואכן די "געפער-לאכסטע" פינקטן ביי דער גרעניץ, און זיי האבן גאנץ פריי באנוצט זייער געווער.

עס האט זיך אבער אפגעס ארויסגעוויזן, אז די באוואפנטע ארמייען קאנען גוט שיסן אויף אימשולדיקע קאנאדער שיפלאך, אבער דעם קוואל פון משקה קאנען זיי ניט אפשטעלן. אמעריקע האט זיך דאן געווענדעט צו איר גוטן שכן נאך היקף, און דער לעצטער, ווי דאס איז אים ניט געווען צום הארצן, האט אבער נ'ט געוואלט גילטן פאר'ן "ביטרעגער" פון אנקל סעם, און האט געהאנדעט ווי א גוטער שכן, כאטש דאס האט געמיינט פאר אים שווערע מיליאנען פארלוסטן.

די קאנאדער רעגירונג האט, דערפילנדיק אמעריקעס בקשה, אינגאנצן פארבאטן דעם ארויספיר פון קאנאדער משקה אין די שטאטן. אמעריקע האט איצט געדארפט אפכאפן דעם אטעם, און מיט איר גאנצער קראפט א וואר־ף טאן זיך צום ים-בערג און מאכן אן ענדגיל־טיקן סוף צום משקה שמוגל פון יענער זייט . . .

אבער וואס זעען מיט ? מיטאמאל זיינען די צוויי קליינע פראנצויזי-שע אינזלען וואס געפינען זיך ביים אויסגוס פונ'ם סט. לארענס טייך געווארן ריזיקע קונים פון קאנאדער משקה. עס איז פאר קיינעם קיין סוד ניט : די זעלבע קאנאדער משקה פליסט קיין אמעריקע ארויס דורך די דאזיקע פראנ-צויזישע אינזלען.

אבער דא קאנען מיר שוין ניט העלפן, ווי דאס הארץ טוט אונז ניט ווי פאר אונזער שכן, וואס קאן ניט פארטראגן דעם ריח פון משקה. מיט פראנקרייך האבן מיר ניט קיין אפמאך ניט צו שיקן קיין משקה אויף אירע אינזלען, און פראנקרייך וויל פון אונז ניט אזעלכע אפמאך, ווייל זי פאר-קויפט איר משקה צו אונז. וואס איז שייך פראנקרייך, דארף אמעריקע אליין פרובירן דורכריידן זיך מיט איר וועגן דעם ענין, און זעהן, אויב זי קאן ביי איר פיעל'ן, וואס זי האט גע'פועל'ט ביי אונז . . .

ניין, מיר קאנען איר מער מיט גארנישט ניט העלפן. סיידן מיר זאלן איר צושיקן אן ארמיי פאליציסטן און אונזערע אמעריקע דעטעקטיווס, וואס קאנען אפשר זיין ערלאכער און פעאיקער פון אירע ?

אבער וואס קאנען העלפן פאליציי און דעטעקטיווס, ווען אנקל סעם שטארבט אוועק נאך אביסל משקה, כאטש ער שרייט, אז ער וויל עס אין די אויגן ניט אנקוקן ? . .

אומזיסטע "ביי-עלעקשאנס"

לויט דער קאנאדער קאנסטיטוציע, מוז יעדער קאבינעט מיניסטער, ווען ער ווערט נאר באשטימט צו זיין פאסטן, דורכמאכן א "ביי-עלעקשאן", כאטש ער איז א דערוויילטער דעפוטאט צום פארלאמענט. מיט דעם איבער-בייט פון דער רעגירונג, ווילן מיר איצט אזוי האבן גאנצע פיפצן "ביי-עלעקשאנס". פאר אלע נייע מיניסטארן.

די דאזיקע "ביי עלעקשאנס" זיינען קאנטיק געמיינט געווארן צו קריגן די צושטימונג פון די ווייליער צו דעם. אז דער באטרעפנדיקער דעפו-טאט זאל קריגן אן אמט אין קאבינעט. דאס האט אבער קיין זינען ניט ווען דאס באציט זיך אויף א נייער רעגירונג. וואס איז אט ערשט דערווייל גע-ווארן פונ'ם פאלק. אין אזא פאל איז פאקטיש זיכער, אז די ווייליער וועלן ניט ווערן שטערן דער נייער רעגירונג צו ווייזן וואס זי קאן אייפטאן, דורך דורכוואר־פן אירע מיניסטארן. אגב איז א רעגירונג אין אזעלכע פאלן געוויינ-לאך גענוג פארזיכטיק אויסצוקלייבן פאר אירע מיניסטארן אזעלכע וואל-קריזין וואו זיי זיינען זיכער מיט א מערהייט.

דער פאקט איז, אז די אפאזיציע פרואוט זיך געוויינלאך אין אזעל-כע פאלן אפילו ניט ארויסצושטעלן קיין קעגן קאנדידאן, און לאזט די מי-ניסטארן דורכגיין "ביי אקלאמיישן". די גאנצע פראצעדורע פון אם די "ביי-עלעקשאנס" איז אזוי בלויז אן אומזיסטע פארשווענדונג פון געלט, און דארף אפגעשאפן ווערן.

(שלוס פון מאנטאג)

3. אין "מינוס"

א. סאראטאוו. מיר האבן זיך דערוואוסט וועגן א נייער גזירה אויף די פארשיק-טע חברים. אין סאראטאוו האט מען גע-רופן א צאל חברים צום מיליטער דינסט אייניקע זיינען אנערקענט געווארן פאר מיליטער פעאיק, נאר מען האט באלד נעפונען א פגם אין זייער פאליטישן עכר. צוליב דעם זיינען זיי פארראיינט געווארן אין רעזערוו און האבן באקומען צייגע-נישן מיט אן אויפשריפט :

"באריובט דאס רעכט פארטיידיקן מיט געווער דעם פארבאנד פון די סאוועטי-שע סאציאליסטישע רעפובליקן". די פאר-שיקטע האבן גערעכנט, אז די מאכט וועט זיך באנוגענען מיט דעם אקט, וועלכער קומט באליידיקן און דערניידערן זיי. נאר די אלע, וועלכע זיינען א דאנק דער אפ-ליטישע אנשויונגען אויסגעבראכירט געווארן און אפילו די, וועלכע זוכן א וועלכע ס'איז ארבעט אין די שווערע עקס פלוטאציע באדינונגען פון סאראטאוו (זע "ידיעות" נו. 2) מוזן לויט דער פאר-אדרענונג פון "פינאריעל" (פינאנץ אפ-טיילונג) באצאלן א ספעציעלן מיליטער שטייער.

אויף דעם חבר ש. אייזנשטארט האט מען ארויפגעלייגט דעם ערשטן מאל — 7 רובל, דעם צווייטן — 25 רובל, אויף אנדערע פארשיקטע 150-200 ר. ווען ח' א. איז געקומען פראטעסטירן קעגן דעם שטייער, וועלכן מען האט אויף אים, אן ארבעטסלאזן, ארויפגעלייגט, האט אים דער פארוואלטער פון "פינאריעל" גע-ענטפערט, אז דער שטייער איז ארויפגע-לייגט געווארן לויט א באפעל פון דער מאכט און האט אים געוויזן א אינסטרוק-ציע, אז פון ארבעטסלאזע נעמט מען אין פראצענט פון א מיטעלער חכנסה 700 רובל א יאר.

ס'האט גארניט געהאלפן. ווען די באַ-אמטע פון "פינאריע" זיינען געקומען מיט מיליציאנטן און האבן אפגעשריבן אלע זיינע זאכן אויף צו פארקויפן, האט חבר א. געשריגן באצאלט דעם שטייער.

א צווייטער פארשיקטער איז ארעס-טירט געווארן, ווייל ער האט ניט איינ-געצאלט דעם מיליטער שטייער אין א סו-מע פון 150 ר. ער איז אפגעזעסן ארעס-טירט א וואך צייט און די חברים האבן אים מיט גרויס באמיאונג ארויסגענומען פון טורמע. ביי אנדערע צוויי פארשיק-טע האט מען אפגעשריבן דאס ביסל האב און גוטס זייערן פאר דעם זעלבן שטייער.

ב) א ו פ ה . נאך דריי פארשיקונג אין טורקעסטאן (א שטאט אין קאוקאזאס-טאן) האב איך אויסגעוויזלט אופה אלס "מינוס". איך האב גערעכנט : אופה איז א גרויסע אינדוסטריעלע שטאט, וועל איך זיך מיט חסתם, איינארדענען. נאר דוקא אזעלכע צוויי קליניקייטן, ווי — ארבעט און די נויטיקסטע עסנוואר, האבן מיר אויסגעפעלט פאר דער נאנצער צייט פון מיין זיצן אין אופה. אויף דער ארבעטס-בירזשע נעמט מען נאר אן, ווען דאס זיינען ארבעטסלאזע ניט מער פון א יאר צייט. ביי די פארשיקטע אבער איז אזא "קליינער" סטאז' זעלטן דא. און אפילו ווען מען נעמט דיך שוין אן אויף דער בירזע, נייען אריבער לאנגע חדשים אן ארבעט, און ווען ס'ניט זיך דיר איין אנ-קומען אין אן אנשטאלט שיקט דיך אין א צוויי וואכן ארום, דער פארוואלטער, וועלכער באקומט אן אנווייזונג פון נ. פ. אז רופן און געפינט שוין א נישטיקן תירוץ און זאגט דיר אז אפ פון דער שטעלע. אויך אין די קוסטאר ארטעלן נעמט מען ניט אריין קיין "פאליטישע" ארבעטן אלס אן איינצל קוסטאר איז שווער, ווייל ס'איז ניטא ביי וועמען צו באקומען א הל-ואה. די נויטיקע ארבעטס-מאטעריאלן פעלן-אויס און דער עיקר ס'איז ניטא קיין פרייער מארק, וואו די קאנסט אפזעצן דיין פראדוקציע, דערפאר איז דער גרעס-טער טייל פארשיקטע אבסאלוט ארבעטס-לאז.

אין מארט ד. י. האט מען אנגענומען די ברוטקארטן, וועלכע זיינען אונז ארויסגעגעבן געווארן לויט דער פארא-דענונג פון נ. פ. אז (די פארשיקטע האבן קיין רעכט ניט צו זיין מיטגלידער, די קאאפעראטיוון) לויט די קארטן פלעגן מיר באקומען צוויי הונדערט גראם ברויט א טאג פון 250 גראם מעלצוקער א חודש. די איבעריקע שפייזן האט מען געקאנט קריגן אויפ'ן "פרייעס" מארק, נאר פאר יקרות'דיקע פרייזן. איינער פון אונז האט זיך געווענדעט אין נ. פ. אז מיט א פאר דערונג אפצונעבן צוריק די ברוטקארטן, ווייל מיר ליידן שטארק הונגער. אין נ. פ. אז האט מען אים געענטפערט, אז די קארטן האט מען צוגענומען לויט דער פאראדרענונג פון "קאמוניזטאראַ" (קאמי-סאריאט פון אינערלאכן מסחר) און אז ער דארף זיך ווענדן צו דעם אנשטאלט, ווען די פארשיקטע זיינען אוועק צום "קאמוניזטאראַ" האט זיך ארויסגעוויזן, אז ניט ער, נאר נ. פ. אז. האט באפוילן צונעמען ביי די פארשיקטע דאס ברויט — און צוקער קארטן. אזוי זיינען די פארשיקטע אומגענאנגען פון איין אפ שטאלט צום צווייטן און געפאדערט מען זאל זיי אומקערן דאס רעכט אויף דאס שטיקל ברויט. אין אזעלכע תנאים לעבן די פארשיקטע אין די ערטער פון "מי-נוס".

4. בריוו פון חברים

אן אויסצוג פון א בריוו צוגעשיקט פון א חבר, וועלכער איז אפגעזעסן דריי יאר אין פאליטאיזאלאטאר און זיצט שוין העכער פון צוואי יאר אין פארשי-קונג אין איינעם פון די פארווארפנסטע סיבירער דערפער.

(שלוס אויף זייט 3)

די רדיפות אויף סאָציאליסטן אין סאָוועט רוסלאנד

פון די ידיעות פון דער אויסלאנד-דעלעגאציע פון דער ציוניסטיש-סאציאליסטישער פארטיי צ. ס. אין פ. ס. ס. ס. ר.

1.5.30. סיביר. ראיאן . . . . .

שלום, מיין טייערע ! — — — — — איך צייל די טעג און די שעה'ן, ווען קומט שוין אן דיין בריוו, וועלכער האט אונזער ארימען און פארגלייווערטן לעבן איז א בריוו — א געשעעניש, וועלכעס "מאכט א גאנצע עפאכע". ס'איז אומ-טיק צו וואַרטן. נאר היינט איז א יום-טוב, דער גרויסער יום-טוב פון דעם אינ-טערנאציאנאלן פראלעטאריאט — דער 1טער מאי — א יום-טוב'דיקע שטימונג. האב איך באשלאסן צו נעמען די פון אן אנשרייבן דיר כאטש א פאר ווערטער. ווי שטארק איז מיין באנער אויסדריקן און וואונשן אייך א סך גוטס. נאר צו ענג זיינען די שורות, צו באגרעניצט זיי-נען די מעגלאכקייטן, צו ווילד איז די ווירקלאכקייט און איך מוז זיך דערביבער באגרעניצן מיט א שטומער ברכה — מיט די א הארציקער און חבר'שער ברכה צו אייך אלעמען.

שווער און פארדראסיק איז צו זיין פיי-פח, וועלכע ווערט באשולדיקט פאר נע-נאנצן לעבן און אט דעם יום-טוב'דיקן טאג, און באזונדערס דעם הייי-יאריקן מאי, ווען ס'פאלט אויס דער צען-יאַרי-קער יובל פון אונזער פארטיי. נאר מיט מיין נאנצער נשמה בין איך מיט אייך און באזונדערס מיט די וועלכע זיינען געשטא-נען ביים "רודער" פון דער ארבעט. אין יענע גלענצנדיקע צייטן פון "כארקאוו". דיר, מיין טייערע און אלע אונזערע חב-רים שיק איך מיין וואארומסטע ברכה, א "מול טוב" פון נאנצן הארצן צום טאג פון אונזער יובל. שטאלצירט מיט אונזער עבר ! פארהיט און קריסטאליזירט דעם רעוואלוציאנערן מחות פון אונזער פאר-טיי. פארווירקלאכט אונזער נאציאנאל סאציאלע שטרעבונגען.

אונז צייטוויליק ארויסגעשליידערטע דורך די ווילדע כוואליעס פון דער ווירב-לאכקייט פון אייערע קעמפנדע רייען — פארדעכטן אונז מיט אייך ! אומעטום, און אלע מאל זיינען מיר מיט אייך.

מיין טייערע ! די שטימונגען און גע-פילן מוז איך טיף טיף באהאלטן אין הארצן. אויסערלאך ארום און ארום איז ניטא קיין זכר פאר'ן יום-טוב קיין שפור פון פרייד. די איינציקע פרייד איז, וואס איך האב אפגעשטופט דעם לאנגן און שווערן ווינטער אין ס'פולט. זיך דא ביי אונז אין צפון דער פרילינג. גראדע היינט שיינט די זון ליכטיק, אבער "אוי לה לשמש בלי שקיעה, אוי לו לאור שאינו מחמם" (ווייי אז דער זון, וועלכע פאר-גייט ניט, ווייי איז דעם שיין, וועלכער ווארמט ניט). בלויז דאס קאן איך זאגן וועגן אונזערע איבערלעבונגען.

איך פיל זיך געזונט און מונטער . . . זייט אלע הערצלאך געגרוסט.

אייערער — — —

5. פון דער נאענטער פארגאנ-גענהייט

טיומין — טאבאלסק, מארט 1930.

. . . . ס'איז שווער איבערגעבן די גרויסע מענשלאכע טראגעדיע, וועלכע שפילט זיך אפ דא פאר אונזערע אויגן. א שאד וואס מען קאן ניט פאראייביקן די שרעקלאכע בילדער, וועלכע וועקן און און ראן, וואס הייב איך אן אן טאן ? איך הויף, אז שרייבן גוואלד אויף די בלו-טיקע טאטן פון דער מאכט, וועלכע אין דזוק דעם קץ" און וויל בויען דעם "סאציאליסטישן בנין" אויפ'ן חורבן פון צענדליקער און הונדערטער טויזנ-טער פויערים.

פון טיומין, אויפ'ן וועג וועלכער ציט זיך צו טאבאלסק (ביי דריי הונדערט וויארסט) און פון דארטן אויף צפון. ציען זיך קראוואנען פון שליטנס מיט טויזנ-טער פויערים. מ'צווינגט זיי ארבעטן אין וואלד. מען דערציילט וועגן גרויזאמע באַ-דינונגען פאר די "האלץ העקער". אלע שולן און קלויסטערס האט מען פארוואנ-דעלט אלס טורמעס פאר די פויערים — "קולאקן", וועלכע גייען דורך דעם וועג טיומען — טאבאלסק.

די איינוואוינער דא זעען זיך אן יערן טאג מיט אזעלכע בילדער : אפטיילונגען פון באוואפנטע "קאמסאמאלצעס" באַ-גלייטן אזא פארטיע פויערים, וואס ציט זיך אויף 2 און 1½ קילאמעטער. אויף יעדן שליטן געפינט זיך א נאנצע מש-פחה, וועלכע ווערט באשולדיקט פאר נע-הערן צו די "קולאקעס". פרויען, אלטע לייט און קינדער. די לעצטע זיינען דער-פראר־עגע אין אלס. אלע זיינען לייכט קער יובל פון אונזער פארטיי. נאר מיט מיין נאנצער נשמה בין איך מיט אייך און באזונדערס מיט די וועלכע זיינען געשטא-נען ביים "רודער" פון דער ארבעט אין יענע גלענצנדיקע צייטן פון "כארקאוו". דיר, מיין טייערע און אלע אונזערע חב-רים שיק איך מיין וואארומסטע ברכה, א "מול טוב" פון נאנצן הארצן צום טאג פון אונזער יובל. שטאלצירט מיט אונזער עבר ! פארהיט און קריסטאליזירט דעם רעוואלוציאנערן מחות פון אונזער פאר-טיי. פארווירקלאכט אונזער נאציאנאל סאציאלע שטרעבונגען.

אונז צייטוויליק ארויסגעשליידערטע דורך די ווילדע כוואליעס פון דער ווירב-לאכקייט פון אייערע קעמפנדע רייען — פארדעכטן אונז מיט אייך ! אומעטום, און אלע מאל זיינען מיר מיט אייך.

מיין טייערע ! די שטימונגען און גע-פילן מוז איך טיף טיף באהאלטן אין הארצן. אויסערלאך ארום און ארום איז ניטא קיין זכר פאר'ן יום-טוב קיין שפור פון פרייד. די איינציקע פרייד איז, וואס איך האב אפגעשטופט דעם לאנגן און שווערן ווינטער אין ס'פולט. זיך דא ביי אונז אין צפון דער פרילינג. גראדע היינט שיינט די זון ליכטיק, אבער "אוי לה לשמש בלי שקיעה, אוי לו לאור שאינו מחמם" (ווייי אז דער זון, וועלכע פאר-גייט ניט, ווייי איז דעם שיין, וועלכער ווארמט ניט). בלויז דאס קאן איך זאגן וועגן אונזערע איבערלעבונגען.

איך פיל זיך געזונט און מונטער . . . זייט אלע הערצלאך געגרוסט.

אייערער — — —

5. פון דער נאענטער פארגאנ-גענהייט

טיומין — טאבאלסק, מארט 1930.

. . . . ס'איז שווער איבערגעבן די גרויסע מענשלאכע טראגעדיע, וועלכע שפילט זיך אפ דא פאר אונזערע אויגן. א שאד וואס מען קאן ניט פאראייביקן די שרעקלאכע בילדער, וועלכע וועקן און ראן, וואס הייב איך אן אן טאן ? איך הויף, אז שרייבן גוואלד אויף די בלו-טיקע טאטן פון דער מאכט, וועלכע אין דזוק דעם קץ" און וויל בויען דעם "סאציאליסטישן בנין" אויפ'ן חורבן פון צענדליקער און הונדערטער טויזנ-טער פויערים.

פון טיומין, אויפ'ן וועג וועלכער ציט זיך צו טאבאלסק (ביי דריי הונדערט וויארסט) און פון דארטן אויף צפון. ציען זיך קראוואנען פון שליטנס מיט טויזנ-טער פויערים. מ'צווינגט זיי ארבעטן אין וואלד. מען דערציילט וועגן גרויזאמע באַ-דינונגען פאר די "האלץ העקער". אלע שולן און קלויסטערס האט מען פארוואנ-דעלט אלס טורמעס פאר די פויערים — "קולאקן", וועלכע גייען דורך דעם וועג טיומען — טאבאלסק.

די איינוואוינער דא זעען זיך אן יערן טאג מיט אזעלכע בילדער : אפטיילונגען פון באוואפנטע "קאמסאמאלצעס" באַ-גלייטן אזא פארטיע פויערים, וואס ציט זיך אויף 2 און 1½ קילאמעטער. אויף יעדן שליטן געפינט זיך א נאנצע מש-פחה, וועלכע ווערט באשולדיקט פאר נע-הערן צו די "קולאקעס". פרויען, אלטע לייט און קינדער. די לעצטע זיינען דער-פראר־עגע אין אלס. אלע זיינען לייכט קער יובל פון אונזער פארטיי. נאר מיט מיין נאנצער נשמה בין איך מיט אייך און באזונדערס מיט די וועלכע זיינען געשטא-נען ביים "רודער" פון דער ארבעט אין יענע גלענצנדיקע צייטן פון "כארקאוו". דיר, מיין טייערע און אלע אונזערע חב-רים שיק איך מיין וואארומסטע ברכה, א "מול טוב" פון נאנצן הארצן צום טאג פון אונזער יובל. שטאלצירט מיט אונזער עבר ! פארהיט און קריסטאליזירט דעם רעוואלוציאנערן מחות פון אונזער פאר-טיי. פארווירקלאכט אונזער נאציאנאל סאציאלע שטרעבונגען.

אונז צייטוויליק ארויסגעשליידערטע דורך די ווילדע כוואליעס פון דער ווירב-לאכקייט פון אייערע קעמפנדע רייען — פארדעכטן אונז מיט אייך ! אומעטום, און אלע מאל זיינען מיר מיט אייך.

מיין טייערע ! די שטימונגען און גע-פילן מוז איך טיף טיף באהאלטן אין הארצן. אויסערלאך ארום און ארום איז ניטא קיין זכר פאר'ן יום-טוב קיין שפור פון פרייד. די איינציקע פרייד איז, וואס איך האב אפגעשטופט דעם לאנגן און שווערן ווינטער אין ס'פולט. זיך דא ביי אונז אין צפון דער פרילינג. גראדע היינט שיינט די זון ליכטיק, אבער "אוי לה לשמש בלי שקיעה, אוי לו לאור שאינו מחמם" (ווייי אז דער זון, וועלכע פאר-גייט ניט, ווייי איז דעם שיין, וועלכער ווארמט ניט). בלויז דאס קאן איך זאגן וועגן אונזערע איבערלעבונגען.

איך פיל זיך געזונט און מונטער . . . זייט אלע הערצלאך געגרוסט.

אייערער — — —

6. אין דער אידישער קאָלאָני-זאציע אין דרום רוסלאנד

. . . . די גרויסע שדה מנוחה (קאלינינדארף). פון א בריוו, מארט, 1930.

. . . . בלאטע און פארוואנטע לויפן די זייערע הייזער אין דארפס-ראט, דאס איז דער "קולאקן", אנדערע — אז דאס זיינען "קולאקן", אנדערע — אז דאס זיינען קאנט־רעוואלוציאנערן, וועל-כע מען שיקט אוועק אויף סאלאוווקי. נאר מיר האבן באלד פארשטאנען צוליב וואס מען האט זיי געבראכט צו אונז. א אימה אן פחד איז אנגעפאלן אויף אונז אלע מען. ערער האט באשלאסן : דאס העמד פון לייב אויסטאן, נאר ניט האבן ביטערן אפשניט, ווי די אומגליקלאכע פון ערים. יא, איך האב פארגעסן אייך דער צייל : אויסער דעם ברויט האב איך נאך באצאלט צוואנציק רובל פאר נע-הערט אין ביי'ן סוף. אויף מארגן רופט מען מיך אין "ריק" און מען לייגט מיר פאר אריינטראגן תיכף די איבעריקע 61 פוד, און אויב ניט וועל איך האבן אזא גורל ווי די פויערים, וואס זיינען נעכטן דורכגעגאנגען די קאלאניע. איך טענה, שווער אן בעט זיך, אז איך האב ניט איבערגעלאזן קיין ברויט אפילו פאר מיין משפחה, אבער ס'האט ניט געהאלפן. מען האט מיר גענומען א פאר פערד מיט א וואגן און געהייסן פארן און קריגן דאס איבעריקע ברויט. וואס טוט מען ? אין סאלאוווקי און אין אנדערע אזעלכע ווייי-טע קאלאניעס וויל זיך ניט גיין. איך האב איינגעשפאנט די פערד, גענומען קר-שנס און אנדערע זאכן און בין אוועק מיט די קאלאניעס "לוואווא" און "באבראַ-ווי קוט". דארט איז הייי-יאר געווען א גוטע גערעטונג. בקצור, נאכדעם ווי איך האב פאר'משכון'ט אלע וואס איך האב געהאט, האב איך געבראכט נאך פער ציק פוד. איך בין שוין געווען זיכער אז איך בין אנפאנגער, האט מיט באגייסטערונג דערקלערט, אז א דאנק דער צייטונג "קולאקן", אנדערע — אז דער אויסטיישער אנטאציע פון די דער אידישער קאלאניזאציע דער נומער פון "פראוו דא" מיט סטאלין'ס מאמר "קאפ-שווינ-דעל פון דערפאלג". מיין באקאנטער שמיכלט, נאר דער שמייכל איז א ביי טערער. — "אונזערע אידישע קאמוניסטן זיינען דאך לינקע שבלינקע, ניט קוקנ-דיק אויף דעם מאמר און די צירקולארן, וועצן זיי פאר ווי פריער זייער ארבעט, באטש ס'איז קאנטיק אז זיי זיינען שטארק אראפגעפאלן ביי זיך". נעכטן, דערציילט ער ווייטער, איז אין קליין שדה מנוחה געווען א ווייבערשע אסיפה. זיי האבן שטארק געפאדערט מ'זאל זיי אומקערן די בין אוועקגעלאפן צום זיידן און צום פעטער און האב געקראגן נאך 19 פוד און עס געבראכט אין דארפס-ראט. איך בין געווען זיכער, אז מיט דעם בין איך שוין יוצא. נאר איך האב אבער א טעות געהאט. עס זיינען דורך א פאר טעג (די צייט האט דאן געברענט די "קאלעקטיווי-זאציע קרחת") מיט אמאל א טומל אין קאלאניע.

באוואפנטע רויטע זיינען אריין אין קאלאניע און נאך זיי ציען זיך א מען 200 ארעסטירטע פויערים פון די ארומי-קע אוקראינישע דערפער. אייניקע זאגן, דאס זיינען "קולאקן", אנדערע — אז דאס זיינען קאנט־רעוואלוציאנערן, וועל-כע מען שיקט אוועק אויף סאלאוווקי. נאר מיר האבן באלד פארשטאנען צוליב וואס מען האט זיי געבראכט צו אונז. א אימה אן פחד איז אנגעפאלן אויף אונז אלע מען. ערער האט באשלאסן : דאס העמד פון לייב אויסטאן, נאר ניט האבן ביטערן אפשניט, ווי די אומגליקלאכע פון ערים. יא, איך האב פארגעסן אייך דער צייל : אויסער דעם ברויט האב איך נאך באצאלט צוואנציק רובל פאר נע-הערט אין ביי'ן סוף. אויף מארגן רופט מען מיך אין "ריק" און מען לייגט מיר פאר אריינטראגן תיכף די איבעריקע 61 פוד, און אויב ניט וועל איך האבן אזא גורל ווי די פויערים, וואס זיינען נעכטן דורכגעגאנגען די קאלאניע. איך טענה, שווער אן בעט זיך, אז איך האב ניט איבערגעלאזן קיין ברויט אפילו פאר מיין משפחה, אבער ס'האט ניט געהאלפן. מען האט מיר גענומען א פאר פערד מיט א וואגן און געהייסן פארן און קריגן דאס איבעריקע ברויט. וואס טוט מען ? אין סאלאוווקי און אין אנדערע אזעלכע ווייי-טע קאלאניעס וויל זיך ניט גיין. איך האב איינגעשפאנט די פערד, גענומען קר-שנס און אנדערע זאכן און בין אוועק מיט די קאלאניעס "לוואווא" און "באבראַ-ווי קוט". דארט איז הייי-יאר געווען א גוטע גערעטונג. בקצור, נאכדעם ווי איך האב פאר'משכון'ט אלע וואס איך האב געהאט, האב איך געבראכט נאך פער ציק פוד. איך בין שוין געווען זיכער אז איך בין אנפאנגער, האט מיט באגייסטערונג דערקלערט, אז א דאנק דער צייטונג "קולאקן", אנדערע — אז דער אויסטיישער אנטאציע פון די דער אידישער קאלאניזאציע דער נומער פון "פראוו דא" מיט סטאלין'ס מאמר "קאפ-שווינ-דעל פון דערפאלג". מיין באקאנטער שמיכלט, נאר דער שמייכל איז א ביי טערער. — "אונזערע אידישע קאמוניסטן זיינען דאך לינקע שבלינקע, ניט קוקנ-דיק אויף דעם מאמר און די צירקולארן, וועצן זיי פאר ווי פריער זייער ארבעט, באטש ס'איז קאנטיק אז זיי זיינען שטארק אראפגעפאלן ביי זיך". נעכטן, דערציילט ער ווייטער, איז אין קליין שדה מנוחה געווען א ווייבערשע אסיפה. זיי האבן שטארק געפאדערט מ'זאל זיי אומקערן די בין אוועקגעלאפן צום זיידן און צום פעטער און האב געקראגן נאך 19 פוד און עס געבראכט אין דארפס-ראט. איך בין געווען זיכער, אז מיט דעם בין איך שוין יוצא. נאר איך האב אבער א טעות געהאט. עס זיינען דורך א פאר טעג (די צייט האט דאן געברענט די "קאלעקטיווי-זאציע קרחת") מיט אמאל א טומל אין קאלאניע.

באוואפנטע רויטע זיינען אריין אין קאלאניע און נאך זיי ציען זיך א מען 200 ארעסטירטע פויערים פון די ארומי-קע אוקראינישע דערפער. אייניקע זאגן, דאס זיינען "קולאקן", אנדערע — אז דאס זיינען קאנט־רעוואלוציאנערן, וועל-כע מען שיקט אוועק אויף סאלאוווקי. נאר מיר האבן באלד פארשטאנען צוליב וואס מען האט זיי געבראכט צו אונז. א אימה אן פחד איז אנגעפאלן אויף אונז אלע מען. ערער האט באשלאסן : דאס העמד פון לייב אויסטאן, נאר ניט האבן ביטערן אפשניט, ווי די אומגליקלאכע פון ערים. יא, איך האב פארגעסן אייך דער צייל : אויסער דעם ברויט האב איך נאך באצאלט צוואנציק רובל פאר נע-הערט אין ביי'ן סוף. אויף מארגן רופט מען מיך אין "ריק" און מען לייגט מיר פאר אריינטראגן תיכף די איבעריקע 61 פוד, און אויב ניט וועל איך האבן אזא גורל ווי די פויערים, וואס זיינען נעכטן דורכגעגאנגען די קאלאניע. איך טענה, שווער אן בעט זיך, אז איך האב ניט איבערגעלאזן קיין ברויט אפילו פאר מיין משפחה, אבער ס'האט ניט געהאלפן. מען האט מיר גענומען א פאר פערד מיט א וואגן און געהייסן פארן און קריגן דאס איבעריקע ברויט. וואס טוט מען ? אין סאלאוווקי און אין אנדערע אזעלכע ווייי-טע קאלאניעס וויל זיך ניט גיין. איך האב איינגעשפאנט די פערד, גענומען קר-שנס און אנדערע זאכן און בין אוועק מיט די קאלאניעס "לוואווא" און "באבראַ-ווי קוט". דארט איז הייי-יאר געווען א גוטע גערעטונג. בקצור, נאכדעם ווי איך האב פאר'משכון'ט אלע וואס איך האב געהאט, האב איך געבראכט נאך פער ציק פוד. איך בין שוין געווען זיכער אז איך בין אנפאנגער, האט מיט באגייסטערונג דערקלערט, אז א דאנק דער צייטונג "קולאקן", אנדערע — אז דער אויסטיישער אנטאציע פון די דער אידישער קאלאניזאציע דער נומער פון "פראוו דא" מיט סטאלין'ס מאמר "קאפ-שווינ-דעל פון דערפאלג". מיין באקאנטער שמיכלט, נאר דער שמייכל איז א ביי טערער. — "אונזערע אידישע קאמוניסטן זיינען דאך לינקע שבלינקע, ניט קוקנ-דיק אויף דעם מאמר און די צירקולארן, וועצן זיי פאר ווי פריער זייער ארבעט, באטש ס'איז קאנטיק אז זיי זיינען שטארק אראפגעפאלן ביי זיך". נעכטן, דערציילט ער ווייטער, איז אין קליין שדה מנוחה געווען א ווייבערשע אסיפה. זיי האבן שטארק געפאדערט מ'זאל זיי אומקערן די בין אוועקגעלאפן צום זיידן און צום פעטער און האב געקראגן נאך 19 פוד און עס געבראכט אין דארפס-ראט. איך בין געווען זיכער, אז מיט דעם בין איך שוין יוצא. נאר איך האב אבער א

אויף פרעמדע וועגן

א שפּאַנענדער ראָמאַן פון די לייד און שאַמע פון דעם אידישן וואַנדערער

פון דר. ל. ב—ן

(פאָרטזעצונג)

זי האָט ניט געענטפערט. ער האָט זיך אויך פאַרטראַכט, דערמאָנט זיך פּלוצלונג אַן מעקנעק'ן און ער האָ געגומען שטיל און נערוועז פייפן . . .

דער שניי אונטער זייערע פיס האָט געסקריפּעט. די לבנה, א זילבערנע, א רונדע, איז נעשטאַנען אין מיטן הימל און גענאָסן איר מאַטע ליכט אויף דעם ווייסן און בליאַסקענדיקן שניי. אויף די נאַקעטע און טרויעריקע בוימלאַך מיט אייזיקע און בלישטשענדיקע קופּקעלאַך אויף די אויסגעשטאַרצטע און פאַרפראָרענע צווייגן; די עלעקטרישע לאַמפּערנעס האָבן געברענט, און זייער בלוילאַך העלע שיין האָט זיך צעגוסן אַנאַפּ מיט דעם ווייסן און בלויען רויס פון אָרום, וועלכער האָט זיך נעראַכט ווי פאַרגלייווערט.

דאָרט, אונטן, האָט דער "אַיסט ריווער" פאַרגעשטעלט א טעקרוירדיק־שיינעם בילד: ווייס, ווייס אַרום, אין אַלע ריכטונגען, האָבן איבער'ן וואַסער אַרום־געשוואָמען שיפן, ווי גרויסע הייזער, אין זייערע פייערלאַך האָבן אַרומגעטאַנצט, ווי שטערנדלאַך פון פאַרשיידענע פאַרבן און קאַלירן; דאָרט נאַנצע ראַנדן און דאָ איינציקע, דאָרט הויך איבער'ן וואַסער און דאָ נידעריק ווי זיי וואָלטן זיך אין די טונקל בלויע כוואַליעס גע'טובל'ט... אָט שווימען הויך איבער'ן וואַסער איינע איבער די אַנדערע צוויי ראַנדן פייערלאַך, אי רויטינקע, אי בלויאַנקע, אי גרינינ־קע, ווי צוויי פאַרשיידענע קאַלירטע, ברע נענדיקע זיילן; און אָט נעענטער באַוועגט זיך מיט א שווערן סאַפּען א גרויסע שיף און איבער איר, אין דער בלויקייט פון דער נאַכט, שווימט אַרום א בלישטשע־דיקע מנורה אויך מיט פאַרשיידענע פייע־ערלאַך . . .

אָט האָט אין דער שטילער, פראָסטי־קער נאַכט אָפּגעהיקט א ווייטער און שטילער פייפן פון א קליינער שיפל, און באַלד האָבן איר אָפּגעענטפערט פון אַלע זייטן די גרויסע שיפן מיט א רעוועז און א הודזשען . . .

— טראַך — טראַך — טראַך, פּוף — פּוף! — הערט זיך פון ווייטן א שווע־רער סאַפּען, פון שיפן . . .

— זשום — זשווש — זשום — זשום! — רוישט דאָס וואַסער אונטער די רעדער פון די שיפן . . .

און דערווייל איז דאָקטער עפשטיין מיט ליובאַ'ן ארומגעגאַנגען איין מאָל דעם פאַרק, א צווייטן, און א דריטן מאָל . . . ער האָט וידער אָנגעפאַנגען צו ריידן, און דאָן האָט ער פּלוצלונג באַ־מערקט, אַז ליובאַ הערט אים ניט . . .

ער האָט א קוק געטאָן איר אין פּנים, פאַר דער עלעקטרישער איר פון שיין פון לאַמפּטערנעס, האָט ער דערזען, אַז איר פּנים איז זייער בלייך און דערשראָקן.

— וואָס איז עס מיט אייך? — האָט ער געפרעגט מיט אַ שוואַכער קול.

ער האָט איר אָנגענומען פאַר ביידע הענט — זיי זיינען געווען קאַלט, ווי אייז.

— קומט אהיים! — האָט זי שטיל אַרויסגערעדט, קוים אָפּגאַנדיק דעם מאָנד.

— וואָס איז עס מיט אייך? — האָט ער ווידער געפרעגט. פעסט דריקנ־דיק איר די הענט . . .

זי האָט נעגומען פאַרשטיקט כליפּען...

— ליובאַ! . . .

ער האָט איר א צי געטאָן צו זיך.

זי האָט געציטערט און זיינע הענט און, רייסנדיק זיך פון א יום, האָט זי גע־שעפּשעט שטיל, שטיל, ווי א פאַרשטיק־טער קרעכצן:

— לאָזט מיך, לאָזט מיך, לאָזט מיך אהיים! . . .

— איין מינוט, ליובאַ! — האָט ער נעמורמלט אויפגערעגט, "ניט הערנדיק אַליין זיין קול.

— ניין, לאָזט מיך איצט, לאָזט מיך...

— ליובאַ, הערט, הערט! — האָט ער גערעדט מיט א פאַרשטיקטן אָטעם, ניט פילנדיק, ווי־פעסט ער דריקט אירע הענט.

— לאָזט מיך! ! !

און דאָ האָט זי נעגומען וויינען, ווייר־נען און פון אירע אויגן האָבן זיך גע־גאָסן טרערן, ווי דאָס וואַסער פון א לאַנג איינגעהאַלטענעם שטראָם, וועלכער האָט זיך מיט גוואַלד דורכגעבראָכן א גוועג...

— ליובאַ! ליובאַ! — איך וויל. ניט אַז איר זאָלט וויינען . . . גליקלאַך מוזט איר זיין! . . . ליובאַ, דו . . . וועסט זיין גליקלאַך! — האָט ער לייד־נשאַפט־לאַך אויסגעשריען, און א כאַפּ טונדיק איר צו זיך. האָט ער איר געקושט אויפ'ן פּנים, אויף די אויגן און אויף די ליפּן... ריק — ניטאָ אפילו פאַר וועמען דאָס האַרץ אויסצורעדן . . . נו, גוט, גוט, איך וועל שוין שווייגן! . . . . זאָל מען מיך באַליידיקן, זאָל מען מיר אפילו אין פּנים שפּייען, איך וועל שווייגן! . . . שוין גוט, הא? וועסטו שוין זיין צופרי־דען? — האָט ער א געשריי געטאָן מיט גאָל אין קול.

זי האָט ביטער א שמייכל געטאָן.

— געווים וואָלט איך צופרידן געווען, ווען דו וואָלט געשווייגן. משוגענער וואָס דו ביסט, דו גייסט צו דאָקטאַר עפשטיי־נען ווען איך צוגעבן, אפילו אויבנאַן . . . זיצט דאָרט איינער אַן אמת'ער רוסאַק, שיינט צו זיין א מאַן ניט אַבי ווער . . . דערציילט מען מיר, אַז עס איז א רוסי־שער אָפיצער . . . וואונדער איך זיך אפילו: ווי קומט עפּעס אַזא מאַן ביי וואַלדיא'ן אין הויז . . . ערשט נאָכדעם דערזע איך טיקע, אַז עס איז א פּשוט'ער שיכור'ער חוליגאַן! . . וואַלדיא שטעלט מיך פאַר פאַר אים, באַליידיקט יענער מיך, רופט מיך אָן טאָלקוטשקע־הענד־לער . . . . אָבער — האָט ער זיך פּלוצ־לונג א כאַפּ געטאָן מיט התפעלות — איך האָב אויך ניט געשוויגן! . . . . איך האָב יענעם געגעבן, אוי, האָב איך אים געגעבן! . . . . ווער וועט מיר האָבן מאַכן! . . . .

— אָט, זי הויבט שוין אָן! — האָט ער אַרויסגערעדט, און ער האָט גענומען ווידער גיין איבער'ן צימער הין און צוריק. ריק — ניטאָ אפילו פאַר וועמען דאָס האַרץ אויסצורעדן . . . נו, גוט, גוט, איך וועל שוין שווייגן! . . . . זאָל מען מיך באַליידיקן, זאָל מען מיר אפילו אין פּנים שפּייען, איך וועל שווייגן! . . . שוין גוט, הא? וועסטו שוין זיין צופרי־דען? — האָט ער א געשריי געטאָן מיט גאָל אין קול.

זי האָט ביטער א שמייכל געטאָן.

— געווים וואָלט איך צופרידן געווען, ווען דו וואָלט געשווייגן. משוגענער וואָס דו ביסט, דו גייסט צו דאָקטאָר עפשטיי־נען ווען איך צוגעבן אַ מיליאָן חסד, האָסטו זיך דאָך געדאַרפט האַלטן מיט אים פריינט־לאַך, היינט נאָך וואָס זיך קריגן?

— ווער האָט זיך מיט אים געקריגט, וואָס טשעפּעסט זיך צו מיר? — האָט ער א געשריי געטאָן.

— דו זאָגסט דאָך עפּעס . . . . דו ביסט דאָך עפּעס אין כעס . . . מען האָט דיך דאָרט גערופן, זאָגסטו, טאָלקוטשקע־הענדלער? . . . .

— ניט וואַלדיא! — האָט ער זיך א כאַפּ געטאָן — דו דאַרפסט אַליין פאַרשטיין, אַז ער וועט מיר אַזוי ניט רופן, ער ווייסט, ווער אַן. וואָס באַרים גען.

— באַרים! — האָט אויטאָ אים גע־רופן.

ער האָט זיך ניט א קער געטאָן צו איר, און ער האָט נאָר א מאַך געטאָן מיט א האַנט, אַזוי ווי ער וואָלט געזאָגט:

— לאָז מיך צורו! . . .

— דו האָסט זיך שוין מיט וועמען צוקרינט, צעריסן זיך? — האָט זי גע־פרעגט מיט אומגערולד אין קול.

— דו ווייסט, ווער איך בין? — האָט ער פּלוצלונג אויסגעשריען מיט גאָל אין קול, אפּשטעלנדיק זיך קעגן איר: — איך בין א טאָלקוטשקע־הענד־לער!

— אהא, זיך שוין צעריסן מיט ווע־מען! — האָט זי א טראַכט געטאָן — ווייי איז מיר. וואָס טוט מען מיט אים? — ניין, דו ביזט ניט קיין טאָלקוטשקע־הענדלער, נאָר א סיגאַרן־מאַכער אויסער אַרבעט! — האָט זי נעזאָגט שאַרף און אויפגערעגט.

— אָבער אין דער היים, אין קיעוו

— האָט ער א געשריי געטאָן — אין קיעוו! . . . דאָרט בין איך אויך געווען א טאָלקוטשקע הענדלער?

— איך האָב שוין פאַרגעסן, וואָס דו ביזט אין קיעוו געווען — האָט זי גע־ענטפערט נאָך מער אויפגערעגט — און איך וויל אַז דו זאָלסט אויך פאַרגעסן, ווען ניט, וועסטו אונז אַלעמען משוגע מאַכן! . . .

— אָט, זי הויבט שוין אָן! — האָט ער אַרויסגערעדט, און ער האָט גענומען ווידער גיין איבער'ן צימער הין און צו־ריק — ניטאָ אפילו פאַר וועמען דאָס האַרץ אויסצורעדן . . . נו, גוט, גוט, איך וועל שוין שווייגן! . . . . זאָל מען מיך באַליידיקן, זאָל מען מיר אפילו אין פּנים שפּייען, איך וועל שווייגן! . . . שוין גוט, הא? וועסטו שוין זיין צופרי־דען? — האָט ער א געשריי געטאָן מיט גאָל אין קול.

זי האָט ביטער א שמייכל געטאָן.

— געווים וואָלט איך צופרידן געווען, ווען דו וואָלט געשווייגן. משוגענער וואָס דו ביסט, דו גייסט צו דאָקטאָר עפשטיי־נען ווען איך צוגעבן אַ ליב נעמאַן, זי אָבער אים ניט. די הויפּט זאַך ביי איר אין געווען אַרויסצוצאָפּן פון אים אַזוי פיל געלט וויפיל עס איז נאָר מעגלאַך געווען. האָט זי טאַקע גע־צאַפּט אָן ס'איז געווען פון וואָס צו צאַ־פּען.

אַזוי לאַנג ווי דייוויד האָט אין געווען פריינדיקן אין האָט זיין געליבטער פאַר־שאַפט אַלע מעגלאַכע פאַרגעניגנס, אין זי געווען צופרידן. א ברונעם נעמט זיך דאָך אויס; און ווען זיין פאַרמעגן האָט אָנגעהויבן טאָנען, האָט זי אָנגעפאַנגען צו זוכן פּלעגער ווי אַזוי פּטור צו ווערן פון אים. פאַר דער צייט האָט זי זיך אויך באַקאַנט מיט זיין ברודער דזשאָן, און זי האָט באַשלאָסן אַז פון דזשאָ'ן מער געלט ווי פון דייוי'ן, אָבער ווי אַזוי ווערט מען פּטור פון דייוי'ן.

ליבע געפינט אַלע מאָל א וועג. זי האָט מיט אירע קאָקעטישע שטיקלאַך אַזוי פאַר'כישופ'ט דזשאָנ'ען, אַז ער איז גע־ווען גרייט אויף אַלעמען. ניט אַכטנדיק דאָס ער איז געווען א פאַמיליע מאַן און האָט שוין געהאַט א דערוואַקסענעם זון.

געבליבן איז, אַלזאָ, אַז מען זאָל דייוי'ן אָפּראַמען פון וועג, ווייל ניט דזשאָן, זיין ברודער, און זיין איצטיקע און דער ברו־דער'ס אַמאָליקע געליבטע האָבן געוואָלט סקאַנדאַלן.

און א סקאַנדאַל וואָלט זיכער אַרויס־געקומען, ווייל דייוויד איז ניט געווען פון די מענשן וואָס שווייגן. ווען מען נעמט ביי זיי צו א געליבטע, קעג דאָס אפילו זיין אַן איינגענער ברודער. האָט דזשאָן אָנגעפאַנגען פּלאַנעווען ווי אַזוי אָפּצוראַמען זיין ברודער פון וועג. כדי ער זאָל אים ניט שטערן אין זיין זינדי־קער ליבע מיט זיין ברודערס געליבטע. פאַר אים אַליין איז דאָס אָבער געווען א גאַנץ שווערער "דזשאָב", האָט ער אין זיין פאַרברעכן אַריינגעצויגן זיין דער־וואַקסענעם זון, גלען.

דעם זון האָט ער דערציילט אַז זיין דייוויד פירט זיך ניט אויף אַנשטענדיק, אַז ער האָט פאַרפירט די מיס בישאָפּ און אַז ער בריינגט שאַנדע אויף זייער פאַ־מיליע, און אום צו פאַרמיידן א סקאַנדאַל וואָס וואָלט זיכער זייער גוטן נאָמען באַ־פלעקט, וואָלט געווען א פּלאַן דעם אויס־זיצן אויפגעדעקט א סוד פון א מאַרד וואָס א ברודער איז באַאַנגען קעגן א ברודער צוליב א מיידל

פון א. לאַמוש

ליבע צו א פרוי בריינגט גליק, אָבער אויך בריינגט אומגליק און צרות, ווי מיר וועלן עס זעען פון דער פאָלגנדער פאַסיאָנירונג.

אין א קליין שטעטל אין אינדיאַנא האָט עס פאַסירט. אין איר גרויזאַמקייט אָבער שטייגט די פאַסירונג אַריבער די נרעסטע פאַנטאַזיע פון א שונד ראָ־מאַן.

דייוויד דזשענקינס, א נאַנץ אָנגעזעע־נער בירגער פון שטעטל, האָט געפירט א לינקע ליבע מיט דזשעני בישאָפּ. וואָלט דאָס באַמת געווען אַן אויפריכטיקע ליב־בע, וואָלט דאָס אפשר צו קיין טראַגע־דיע ניט געפירט. אין דאָס אָבער קיין אויפריכטיקע ליבע ניט געווען. דזשענ־קינס האָט טאַקע אפשר מיס בישאָפּ ליב געהאַט, זי אָבער אים ניט. די הויפּט זאַך ביי איר אין געווען אַרויסצוצאָפּן פון אים אַזוי פיל געלט וויפיל עס איז נאָר מעגלאַך געווען. האָט זי טאַקע גע־צאַפּט אָן ס'איז געווען פון וואָס צו צאַ־פּען.

אַזוי לאַנג ווי דייוויד אין געווען פריינדיקן אין האָט זיין געליבטער פאַר־שאַפט אַלע מעגלאַכע פאַרגעניגנס, אין זי געווען צופרידן. א ברונעם נעמט זיך דאָך אויס; און ווען זיין פאַרמעגן האָט אָנגעהויבן טאָנען, האָט זי אָנגעפאַנגען צו זוכן פּלעגער ווי אַזוי פּטור צו ווערן פון אים. פאַר דער צייט האָט זי זיך אויך באַקאַנט מיט זיין ברודער דזשאָן, און זי האָט באַשלאָסן אַז פון דזשאָ'ן מער געלט ווי פון דייוי'ן, אָבער ווי אַזוי ווערט מען פּטור פון דייוי'ן.

ליבע געפינט אַלע מאָל א וועג. זי האָט מיט אירע קאָקעטישע שטיקלאַך אַזוי פאַר'כישופ'ט דזשאָנ'ען, אַז ער איז גע־ווען גרייט אויף אַלעמען. ניט אַכטנדיק דאָס ער איז געווען א פאַמיליע מאַן און האָט שוין געהאַט א דערוואַקסענעם זון.

געבליבן איז, אַלזאָ, אַז מען זאָל דייוי'ן אָפּראַמען פון וועג, ווייל ניט דזשאָן, זיין ברודער, און זיין איצטיקע און דער ברו־דער'ס אַמאָליקע געליבטע האָבן געוואָלט סקאַנדאַלן.

און א סקאַנדאַל וואָלט זיכער אַרויס־געקומען, ווייל דייוויד איז ניט געווען פון די מענשן וואָס שווייגן. ווען מען נעמט ביי זיי צו א געליבטע, קעג דאָס אפילו זיין אַן איינגענער ברודער. האָט דזשאָן אָנגעפאַנגען פּלאַנעווען ווי אַזוי אָפּצוראַמען זיין ברודער פון וועג. כדי ער זאָל אים ניט שטערן אין זיין זינדי־קער ליבע מיט זיין ברודערס געליבטע. פאַר אים אַליין איז דאָס אָבער געווען א גאַנץ שווערער "דזשאָב", האָט ער אין זיין פאַרברעכן אַריינגעצויגן זיין דער־וואַקסענעם זון, גלען.

דעם זון האָט ער דערציילט אַז זיין דייוויד פירט זיך ניט אויף אַנשטענדיק, אַז ער האָט פאַרפירט די מיס בישאָפּ און אַז ער בריינגט שאַנדע אויף זייער פאַ־מיליע, און אום צו פאַרמיידן א סקאַנדאַל וואָס וואָלט זיכער זייער גוטן נאָמען באַ־פלעקט, וואָלט געווען א פּלאַן דעם אויס־זיצן אויפגעדעקט א סוד פון א מאַרד וואָס א ברודער איז באַאַנגען קעגן א ברודער צוליב א מיידל

פון א. לאַמוש

זי וואָרף אַליין אָפּראַמען פון וועג. דער זון האָט זיך געלאָזט איבערריידן.

אין א שיינעם טאָג איז דייוויד פאַר־שוואונדן געוואָרן שפּורלאָס: מיט א מאַ־נאַט שפּעטער האָט מען זיין קערפּער אַנטדעקט אין אַן אָפּגעלייגטער און פאַר־וואָרפענער קאַנאַוע, אינגאַנצן דורכגע־לעכערט פון רעוואָלווער קוילן. די פּאַ־ליציי האָט געזוכט, געגישטערט און האָט קיין שפּור ניט געקענט קעפּינען.

דערווייל האָט דער זון, גלען, וועלכער האָט זיך זייט יענעם טאָג אָנגעפאַנגען צו שאַרן צו דער מיס בישאָפּ, זיך דער־וואוסט, אַז אויך דער טאָטע זיינער איז ניט גלייכגילטיק צו איר. מיס בישאָפּ האָט דעם יונגן גלען'ן פון זיך ניט אָפּ־געשטויסן — זי האָט באַשלאָסן אויסצו־נוצן אַי דעם טאָטן אַז אַי דעם זון. טאָ־טע און זון האָבן אויפגערעגט איינער דעם אַנדערן'ס סוד און מען האָט זיך געגענען אַרומרייסן און אַרומקריגן איבער דער געליבטער.

דערווייל האָבן שכנים אין דער עגגנט אַרום געפונען דייוויד'ס דערשאָסענעם קערפּער, געלאָזט וויסן דער פּאָליציי, אַז מיט א מאַנאַט פריער האָבן זיי באַמערקט אין יענער עגגנט אַן אוטאָמאָביל שפּעט ביינאַכט, און אַז דער אוטאָמאָביל האָט פון זיך אַרויסגעלאָזט משונה'דיקע קו־לות, מסתמא צוליב עפּעס א רייבונג אין אינדזשין אָדער אין אַן אַנדער טייל פון דער מאַשין.

די פּאָליציי האָט זיך אַרויסגעלאָזט איבער די דערטיקע נאַראַדזשעס צו זוכן אַזא מאַשין וואָס לאָזט פון זיך אַרויס מאַרנע קולות, ביז זיי זיינען אָנגעקומען אין דעם נאַראַדזש פון דזשאָן דזשענקינס און האָבן דאָרטן געפונען דייוויד'ס קאַר, וועלכע האָט טאַקע פון זיך אַרויסגעלאָזט מאַרנע קולות ווען מען האָט זי געטרי־בען.

מען האָט גענומען דעם טאָטע און דעם זון, די איינציקע טימער פון דעם נאַראַדזש, אויפ'ן צימבל, ווי קומט די קאַר אַהער אין נאַראַדזש נאָכדעם ווי מען האָט זי געזען אין דער נאַכט ווען דייוויד האָט זיין טוי־טען קערפּער געפונען? און נאָך אַזעלכע פראַגן. האָט דער זון, וואָס איז געווען שטאַרק ברוגז אויפ'ן טאָטן ווען ער טשע־פּעט זיך צו זיין געליבטער, דערציילט דעם נאַנצן אמת.

ווען דזשאָן דזשענקינס האָט זיך דער־וואוסט אַז זיין איינגענער זון האָט אַרויס־געגעבן אַז ער האָט גע'הרג'עט זיין אייג־גענעם ברודער, איז ער באַגאַנען זעלבסט־מאָרד. גלען האָט אָבער אין זיין אויפרע־גונג ניט פאַרשטאַנען וואָס פאַר א צרה ער בריינגט סיי אויף זיך און סיי אויף זיין געליבטער, ווייל ער האָט ביי דער אויספאַרשונג צוגעגעבן, אַז סיי ער און סיי מיס בישאָפּ האָבן זיך אין דעם מאָרד באַטייליגט. איצט זיינען זיי ביידע אַרעם טירט און קיין צרות וועט זיי שוין מער ניט פעלן.

אָט וואָס פאַר א צרות די ליבע צו א פרוי קאָן אַמאָל בריינגען.

— ווארום אזוי שפּעט, ליובאַ? — האָט עטינגבערג געפרעגט.

ליובאַ האָט ניט געענטפערט. זי האָט זיך געפילט ווי אין א חלום. איר פאַ־טער'ס קול האָט אָפּגעהילכט אין אירע אויערן ווי פון ווייטן, ווי פון הינטער א דיקער וואַנט. זי איז אַריין אין פראַנט צימער און זי האָט זיך געגומען מע־כאַניש אויסטאָן.

עטינגבערג און אויטאָ זיינען אַריין נאָך סער.

— ליובאַ, טאַכטערל מיינע, וואָס איז מיט דיר? — האָט צום סוף אַרויס־געמורמלט עטינגבערג.

און דאָ האָט זי אומפערוואַרטעט גע־נומען וויינען און לאַכן, און פּרעסן דעם פּנים אַלץ טיפער און טיפער אין דער סאָפע און ציטערן מיט די פּלייצעס און מיט'ן נאַנצן קערפּער.

אויטאָ איז אַריינגעלאָפן א צעמישטע מיט א גלאָז וואַסער, און מיט ציטערנדי־קע הענט עס געשפּאַרט ליובאַ'ן אין מויל אַריין.

ליובאַ, מיט צעוואָרפענע האָר און טרערנדיקע אויגן, קלאַפּנדיק מיט די צייַן אין דער גלאָז, האָט זי א זופּ געטאָן די וואַסער און זי האָט צוגעמאַכט די אויר גען.

און ווען זי האָט זיך אַביסל באַרואיקט, האָט די צעשראָקענע טאַטע־מאַמע ביי איר געפרעגט:

— וואָס איז דיר, ליובינקע?

— גאַרנישט, דער קאָפּ טוט מיר ווי... לאָזט מיך איבער אַליין, עס וועט פאַר־ביינען . . .

אויטאָ איז אוועק מאַכן פאַר איר דאָס בעט און עטינגבערג האָט גענומען איר אויסטאָן די שיך . . .

קאַפּיטל 16

אין דער זעלבער צייט איז דאָקטאָר עפשטיין געגאַנגען אַהיים איבער אויסט בראַדוויי, און אין זיין נשמה איז פאַר־געקומען א מיש־מאַש . . .

ווי? ווי אַזוי? . . . איז עס מעג־לאַך?

אים האָט זיך ניט געגלויבט, אַז דאָס, אים עס איז פאַרגעקומען צווישן אים און ליובאַ'ן, האָט בעטראָפן אין דער אמת'ן און ניט אין חלום . . . דער קאַל־טער אין בייסנדיקער וויינט, וואָס האָט אים געשמיסן אין פּנים, די ציטערנדיקע שיין פון די עלעקטרישן לאַמפּטערנעס, די פאַרבייפאַרנדע קאַרס מיט זייער פליג־גען, מיט דעם כראַפּען פון די פערד, וועלכע זיינען געלאָפן מיט די קאַרס, דער סקריפּען פון זיינע אייגענע פיס איבער'ן שניי אויפ'ן טראָטואַר און די ווינקנדי־קע שטערנדלאַך אויף דעם ווייטן, בלויען הימל, — דאָס אַלעס האָט אים אָבער איבערצייגט אין דער ווירקלאַכקייט, אַז ער שלאָפט ניט, אַז עס איז ניט קיין חלום . . .

— שוין זשע ליב איך איר טאַקע? און מאַשא'ן? . . . איך האָב דאָך מאַ־שא'ן אויך ליב . . . היינט ערשט האָבן מיר דאָך געפייערט אונזער ביידנס . . .

און דערביי האָט פאַר אים אויפגע־לעבט דאָס געשטאַלט פון זיין פרוי און ווי גליקלאַך זי האָט אויסגעזען אין דעם דאָזיקן אונט . . . אים האָט זיך אויסגעוויזן, אַז ער פילט נאָך איצט אויף זיך איר פאַרליבטן בליק . . . א ביי־זער געפיל אויף זיך האָט זיך דערוועקט אין זיין נשמה און ער האָט מיט בעס געגומען טראַכטן.

— אידיאָט, עזל, דומקאָפּ, וואָס האָס־טו פאַרקאַכט? . . . ניין, ניין, איך האָב גאַרנישט געקיינט, גאָר נישט . . . איך וועל איר מאַרנן אַלעס דערקלערן, אַלעס... עס איז ניט מער ווי א מאַמענטאַלער גע־פיל . . . א מאַמענטאַלער?

פריער? — האָט ער זיך געמוטשעט — גאַרנישט, עס האָט זיך מיר פריער אויך נאָר אויסגעדאַכט! . . . . איך ליב מאַ־שא'ן, נאָר מאַשא'ן . . .

אין דער זעלבער צייט אַבער האָט פאַר אים ליובאַ'ס גשטאַלט אויפגעלעבט, איר ליבלאַכער פּנים מיט די צעשראָקענע אויגן. איר געוויין, און איר אַנטלויפן פון אים, און עס האָט אים א צי געטאָן ביים האַרצן, און די הענט האָבן זיך בייַ אים א חויב געטאָן, אַקוראַט ווי ער וואָלט וועלן אַרומכאַפּן און האַלטן פאַר זיך איר בילד . . .

— דו ליובסט! — האָט אין דער טיפעניש פון זיין נשמה אויסגעשריען א געהייימער קול.

(פאָרטזעצונג — טעמע)

אַספּירין טאַבלעטס וועלן פאַרלייכטערן דעם שמערץ. קיין צווייפל וועגן דעם. אפילו די שמערצן וועלכע האָבן זיך שוין איינגעגעסן טיף אין א מאַנ'ס ביינער. אפילו די סיסטעמאַטישע שמערצן וואָס פרווען לייזן. זיי ניבן זיך אונטער די ראַ־זיקע טאַבלעטס! דער עכטער אַספּיריי ברייננט פילע וויכטיקע נוצן. לייענט די אויסגעפּרובירטע דירעקשאָנס וועלכע גע־פינען זיך אין יעדן פּעקערל פון אַספּיריי טאַבלעטס און לייזט ניט קיין אומזיס־טע שמערצן פון נוראַלגזשיאַ, נוריטיס, רומאַטיזם א. ד. ג. האַלט א באַטל פון די דאָזיקע טאַבלעטס אין הויז: טראָגט מיט זיך די פּאַקעט פּושקעלע אויב איר ליידט פון אומדערוואַרטעטע קאָפּ־שמערצן. אַדער פּלוצלונגע פאַרקילונגען. שנעלע הילף אַן אירגענט וועלכע דערלאַכט ווי־קונגען. אַספּיריי גרייפט ניט אַן די האַרץ. זוכט נאָך בלויז יעדן מאָל דעם נאָמען אַספּיריי אין דאָס וואָרט דזשענאַרן (עכ־טער) וועלכע. זיינען געדרוקט אין רויטן שריפט אויף יעדער באַקס.

TRADE MARK REG.
ASPIRIN

די רדיפות אויף סאָציאַליסטן אין סאָוועט רוסלאַנד

(שלוס פון זייט 2)

געפירט די נייע פּאָליטיק מיט דעם נוי־טיקן כוח און האַרטקייט. מ'האָט פּראָ־קלאַמירט, אַז ס'איז דאָ א קאַלעקטיוו. מ'האָט צענויפגענומען לעגאַנען לע־בעדיקן אינוועניטאַר. אייניקע האָבן זיך געשטעלט מיט נוואַלד קעגן דאָס אָפּגע־מען פון דער לעצטער בחמה. ס'איז דער־גאַנגען ביז געשלעג.

נאָך סטאַלין'ס מאַמר זיינען אַרויס פון קאָלעקטיוו 50-60% פון די קאָלאָ־ניסטן. נאָכדעם, ווי ס'איז דורכגעפאַלן דער ערשטער פּראָוואָ, האָבן די קאָמוניס־טען פאַרגעלייגט שאַפן א נייעם קאָלעק־טיוו אויף פרייוויליקע יסודות. צוואַמען מיט דעם האָט מען פאַרגעלייגט אַלע קאָ־לאָניסטען אָפּגעבן פרייוויליק די "ניט נויטיקע" זאַכן; ווי סאַמאָווארן, צייַרינג אַן א. וו. די סאַמאָווארן האָט מען פאַרקויפט צו דרייַ רובל א שטיק און דאָס געלט איז אַוועק פאַר דעם "אינדוסטרי־אַליזאַציע פאָנד".

דער פּחד און די אומזיכערהייט אין דער נייער פּאָליטיק האָבן גורם געווען, אַז דאָס רוב קאָלאָניסטן זאָלן אַרײַנגיין "פרייוויליק" אין קאָלעקטיוו. נאָר אַכט משפחות זיינען ניט אַריין. זיי רעכענען שאַפן פאַר זיך א קאָלעקטיוו.

דאָס יאָר זיינען פאַראַן אויסזיכטן פאַר א גרויסער גערעטעניש.

7. קאַווקאַז

א) ב א ק ו . יוני, 1930. מיט וואָס פאַר א מיטלען קעמפט מען קעגן דער רעליגיע.

אין אַפּריל, ד. י. האָט די מאַכט פאַר־גאַנדערגעלאָזן די אידישע קהלה. מ'האָט קאָנפיסקירט ביי איר צען טויזנט רובל. אויך דעם אידישן מושב זקנים, וועלכע־עקזיסטירט ביי דער קהלה האָט מען פאַר־מאַכט, די אַלטע לייט וויל מען אַריבער־פירן אין אַן אַלגעמיינעם מושב זקנים ביי דעם "סאַבעז"

ס'איז אינטערעסאַנט דער קאָפּף אַרום דער שול. איינער פון "אַאזיעס" לייט־איטקין, א געוועזענער בונדיסט, און דער אַנפעריער מיט דעם קאָמף. מ'האָט אַנ־געהויבן באַאַרבעטן די געזעלשאַפטלאַכע מיינונג. נוחמאַנ'ס טעאַטראַלע טרופּע האָט געשטעלט די קאַמעדיע: "שא, דער רבי פאַרט". ס'זיינען געקומען ביי דריי הונדערט מענשן. אַלע אָנוועזנדע אין דיי טעאַטער האָט מען פאַרגעלייגט אונטער־שרייבן א פּעטיציע צום באַקו'ער אַרבע־טער ראַט צו פאַרמאַכן די שול. פאַר דעם פאַרשלאָג האָבן געשטימט זעכציק, אָפּגע־נעמען פון זיינע אייגענע פיס איבער'ן שניי אויפ'ן טראָטואַר און די ווינקנדי־קע שטערנדלאַך אויף דעם ווייטן, בלויען הימל, — דאָס אַלעס האָט אים אָבער איבערצייגט אין דער ווירקלאַכקייט, אַז ער שלאָפט ניט, אַז עס איז ניט קיין חלום . . .

— שוין זשע ליב איך איר טאַקע? און מאַשא'ן? . . . איך האָב דאָך מאַ־שא'ן אויך ליב . . . היינט ערשט האָבן מיר דאָך געפייערט אונזער ביידנס . . .

און דערביי האָט פאַר אים אויפגע־לעבט דאָס געשטאַלט פון זיין פרוי און ווי גליקלאַך זי האָט אויסגעזען אין דעם דאָזיקן אונט . . . אים האָט זיך אויסגעוויזן, אַז ער פילט נאָך איצט אויף זיך איר פאַרליבטן בליק . . . א ביי־זער געפיל אויף זיך האָט זיך דערוועקט אין זיין נשמה און ער האָט מיט בעס געגומען טראַכטן.

— אידיאָט, עזל, דומקאָפּ, וואָס האָס־טו פאַרקאַכט? . . . ניין, ניין, איך האָב גאַרנישט געקיינט, גאָר נישט . . . איך וועל איר מאַרנן אַלעס דערקלערן, אַלעס... עס איז ניט מער ווי א מאַמענטאַלער גע־פיל . . . א מאַמענטאַלער?

פריער? — האָט ער זיך געמוטשעט — גאַרנישט, עס האָט זיך מיר פריער איך נאָר אויסגעדאַכט! . . . . איך ליב מאַ־שא'ן, נאָר מאַשא'ן . . .

אין דער זעלבער צייט אַבער האָט פאַר אים ליובאַ'ס גשטאַלט אויפגעלעבט, איר ליבלאַכער פּנים מיט די צעשראָקענע אויגן. איר געוויין, און איר אַנטלויפן פון אים, און עס האָט אים א צי געטאָן ביים האַרצן, און די הענט האָבן זיך בייַ אים א חויב געטאָן, אַקוראַט ווי ער וואָלט וועלן אַרומכאַפּן און האַלטן פאַר זיך איר בילד . . .

— דו ליובסט! — האָט אין דער טיפעניש פון זיין נשמה אויסגעשריען א געהייימער קול.

TRADE MARK REG.
ASPIRIN

ווען טאַטע און זון פאַרליבן זיך אין איין מיידל

פון א. לאַמוש

ליבע צו א פרוי בריינגט גליק, אָבער אויך בריינגט אומגליק און צרות, ווי מיר וועלן עס זעען פון דער פאָלגנדער פאַסיאָנירונג.

— דו האָסט זיך שוין מיט וועמען צוקרינט, צעריסן זיך? — האָט זי גע־פרעגט מיט אומגערולד אין קול.

— דו ווייסט, ווער איך בין? — האָט ער פּלוצלונג אויסגעשריען מיט גאָל אין קול, אָפּשטעלנדיק זיך קעגן איר: — איך בין א טאָלקוטשקע־הענד־לער!

— אהא, זיך שוין צעריסן מיט וועמען! — האָט זי א טראַכט געטאָן — ווייי איז מיר. וואָס טוט מען מיט אים? — ניין, דו ביזט ניט קיין טאָלקוטשקע־הענדלער, נאָר א סיגאַרן־מאַכער אויסער אַרבעט! — האָט זי נעזאָגט שאַרף און אויפגערעגט.

— אָבער אין דער היים, אין קיעוו

— האָט ער א געשריי געטאָן — אין קיעוו! . . . דאָרט בין איך אויך געווען א טאָלקוטשקע הענדלער?

— איך האָב שוין פאַרגעסן, וואָס דו ביזט אין קיעוו געווען — האָט זי גע־ענטפערט נאָך מער אויפגערעגט — און איך וויל אַז דו זאָלסט אויך פאַרגעסן, ווען ניט, וועסטו אונז אַלעמען משוגע מאַכן! . . .

— אָט, זי הויבט שוין אָן! — האָט ער אַרויסגערעדט, און ער האָט גענומען ווידער גיין איבער'ן צימער הין און צו־ריק — ניטאָ אפילו פאַר וועמען דאָס האַרץ אויסצורעדן . . . נו, גוט, גוט, איך וועל שוין שווייגן! . . . . זאָל מען מיך באַליידיקן, זאָל מען מיר אפילו אין פּנים שפּייען, איך וועל שווייגן! . . . שוין גוט, הא? וועסטו שוין זיין צופרי־דען? — האָט ער א געשריי געטאָן מיט גאָל אין קול.

זי האָט ביטער א שמייכל געטאָן.

— געווים וואָלט איך צופרידן געווען, ווען דו וואָלט געשווייגן. משוגענער

בלוטיקע טעג

ראמאן פון אידישן לעבן אין דער צייט פון די ערשטע יאָרן פון דער וועלט מלחמה

פון י. נאָרמאן

(פאָרטזעצונג)

רחל און טויבע דעם מילנער'ס האבן ארויסגעשטויסן א געשריי פון פארצווייפלונג, ווען זי האבן דערזעען אז ראנאווין איז אריינגעריסן געווארן אין דעם קעסל גרוב.

אימער ווייטער האט דער שטראם זיי אוועקגעטראגן פון דעם געפערלאכן פלאץ און אימער שנעלער און שנעלער איז ראנאווין געווארן ארומגעדרייט, ביז פלוצלונג האט דאס וואסער אים א שטוים געטאן איבער זיין קאפ, אז ער האט שיר פארלארן דעם זינען.

פאר איין מאמענט איז אים געווארן שווארץ פאר די אויגן. ער האט געפילט, ווי עטוואס שטעכט אים אונטער'ן וואסער.

— איצט בין איך פארלארן! — האט ער געטראכט, — אַ, מיין רחל, מיין אייזע מע רחל!

און דאס גערויש פון דעם שטראם איז געווען אזוי שרעקלאך, דאס קיין אפשר לו ניט געקאנט א ריר טאן מיט קיין גליד, דאס וואסער האט אים שרעקלאך צוזאמענגעפרעסט און אים געצויגן אלץ טיפער צום אפגרונט.

אבער גראדע דאס איז געווען זיין גליק, דען אלעס ער איז ארונטערגעצויגן געווארן ביז צום גרונט פון דעם נייטמאן, האט ער דערפילט, אז דער דרוק פונ'ם שטראם איז געווארן שוואכער, און ער האט געקאנט אוועקשווימען פון דעם געפערלאכן פלאץ.

די דאזיקע גאנצע שווידערלאכע דערפארונג האט עדזויערט קוים פינף מינוט און ער האט נעהאט גענוג קרעפטן אום זיך ארויסצוהויבן פון דעם אפגרונט און צו דערגרייכן צו דער אויבערפלעכע. דאו ער האט צוערשט אריינגעצויגן די לופט מיט דער גאנצער קראפט פון זיינע לונגען.

דאן האט ער זיך ארומגעקוקט אין אלע זייטן.

טויבע דעם מילנערס איז איצט געזעסן אויפ'ן קלאץ, אזוי ווי רייטנדיק אויף א פערד. אבער וואו איז רחל? פון זיין רחל'ען האט ער קיין שפור ניט געקאנט זעען.

דא האט ער פלוצלונג דערהערט די שטימע פון זיין געליבטער פרוי, וועלכע האט צו אים גערופן פון דרעק:

— שלמה, שלמה. נאט צו דאנקען וואס איך זע דיר ווידער. קום אהער צום דרעק!

ראנאווין האט איצט פארדאפלט זיינע כחות, אבער דאס שווימען איז אים דאך ניט געווען לייכט, דען דער שטראם איז נאך געווען זייער שטארק.

אלס פלוצלונג איז ער געבליבן אין וואסער ווי געליימט. עס האט אויסגעזען אזוי ווי דאס בלוט איז אין אים פארגלייווערט געווארן.

ער האט נעכלאך דערזעען, ווי הינטער רחל'ען האבן זיך באוויזן צוויי געשטאלטן. איינער האט זיך א ווארף געטאן אויף זיין ווייב און ער האט איר איינגעקלאמערט אין זיינע ארעמס, ווערנד א טייוולשער געלעכטער האט אפגעקלונגען צו ראנאווין'ען פון דרעק.

עס איז געווען א פרוי, וועלכע האט רחל'ען ארומגענומען און איר געוואלט אויפשלעפן מיט זיך.

— שלמה, שלמה! ראטעווע מיך! — האט די זומבליקלאכע יונגע פרוי געשריען פון דרעק, — מען שלעפט מיך אויעק, העלף מיר!

— אן אומגעשלאכער געשריי האט זיך אויסגעריסן פון ראנאווין'ס ברוסט. דאן האט ער מיט איבערמענשלאכע כחות געשפאלטן דאס וואסער אז זאיז האסטיק געשווימען פארווערטס.

זיין צארן איז געווען אן ארגעניק.

— גיט מיר זי צוריק! — האט ער געברומט ווי א פארוואונדעטער לייב.

— מיין ווייב, מיין רחל, איך וועל דיר ניט פארלאזן, איך וועל דיר אויסריסן פון זייערע הענט.

דאס איז געווען פיל לייכטער צו זאגן ווי צו טאן, דען די צוויי מענשן רויבער אויפ'ן דרעק זיינען געווען שנעלער פון אים.

די פרוי, וועלכע האט געהאלטן ארומגעקלאמערט רחל'ען, איז געווען ניט קיין אנדערע אלס פאני יאדווינא, די ווייב פון בושעווסקי, אין די געליבטע פון וואלטער לעמיקע. זי איז דא געווען צוזאמען מיט איר דינער, צו וועלכן זי האט איצט גערופן.

— העי, ברונא, איצט האבן מיר דעם אידישן רעוואלוציאנער'ס ווייב, איצט האבן מיר א בייטש, אום אים אליין צו קאנען כאפן. שנעל אהער, העלף זי אוועקטראגן.

הינטער די בוימער האט זיך עטוואס גערירט, א רייטער אויף א פערד האט זיך באוויזן, און מיט א ווילדן געלעכטער, האט ברונא, פאני יאדווינא'ס דינער, אויסגעשטרעקט זיינע הענט, אום פון דער מעטרעסע פון זיין הער אפצונעמען די שיינע לאסט.

דאס אלעס האט ראנאווין צוגעזעען פון וואסער איז אים געווען קלאר אין וועלכער געפאר זיין פרוי געפינט זיך.

ער האט פארדאפלט זיין שנעלקייט, אום צו דערגרייכן צום דרעק. ער האט געקלאמערט אין זיינע ארעמס, ווערנד א טייוולשער געלעכטער האט אפגעקלונגען צו ראנאווין'ען פון דרעק.

עס איז געווען א פרוי, וועלכע האט רחל'ען ארומגענומען און איר געוואלט אויפשלעפן מיט זיך.

— שלמה, שלמה! ראטעווע מיך! — האט די זומבליקלאכע יונגע פרוי געשריען פון דרעק, — מען שלעפט מיך אויעק, העלף מיר!

— אן אומגעשלאכער געשריי האט זיך אויסגעריסן פון ראנאווין'ס ברוסט. דאן האט ער מיט איבערמענשלאכע כחות געשפאלטן דאס וואסער אז זאיז האסטיק געשווימען פארווערטס.

זיין צארן איז געווען אן ארגעניק.

— גיט מיר זי צוריק! — האט ער געברומט ווי א פארוואונדעטער לייב.

— מיין ווייב, מיין רחל, איך וועל דיר ניט פארלאזן, איך וועל דיר אויסריסן פון זייערע הענט.

דאס איז געווען פיל לייכטער צו זאגן ווי צו טאן, דען די צוויי מענשן רויבער אויפ'ן דרעק געווען שנעלער פון אים.

די פרוי, וועלכע האט געהאלטן ארומגעקלאמערט רחל'ען, איז געווען ניט קיין אנדערע אלס פאני יאדווינא, די ווייב פון בושעווסקי, אין די געליבטע פון וואלטער לעמיקע. זי איז דא געווען צוזאמען מיט איר דינער, צו וועלכן זי האט איצט גערופן.

— העי, ברונא, איצט האבן מיר דעם אידישן רעוואלוציאנער'ס ווייב, איצט האבן מיר א בייטש, אום אים אליין צו קאנען כאפן. שנעל אהער, העלף זי אוועקטראגן.

הינטער די בוימער האט זיך עטוואס גערירט, א רייטער אויף א פערד האט זיך באוויזן, און מיט א ווילדן געלעכטער, האט ברונא, פאני יאדווינא'ס דינער, אויסגעשטרעקט זיינע הענט, אום פון דער מעטרעסע פון זיין הער אפצונעמען די שיינע לאסט.

דאס אלעס האט ראנאווין צוגעזעען פון וואסער איז אים געווען קלאר אין וועלכער געפאר זיין פרוי געפינט זיך.

ער האט פארדאפלט זיין שנעלקייט, אום צו דערגרייכן צום דרעק. ער האט געקלאמערט אין זיינע ארעמס, ווערנד א טייוולשער געלעכטער האט אפגעקלונגען צו ראנאווין'ען פון דרעק.

עס איז געווען א פרוי, וועלכע האט רחל'ען ארומגענומען און איר געוואלט אויפשלעפן מיט זיך.

— שלמה, שלמה! ראטעווע מיך! — האט די זומבליקלאכע יונגע פרוי געשריען פון דרעק, — מען שלעפט מיך אויעק, העלף מיר!

— אן אומגעשלאכער געשריי האט זיך אויסגעריסן פון ראנאווין'ס ברוסט. דאן האט ער מיט איבערמענשלאכע כחות געשפאלטן דאס וואסער אז זאיז האסטיק געשווימען פארווערטס.

זיין צארן איז געווען אן ארגעניק.

— גיט מיר זי צוריק! — האט ער געברומט ווי א פארוואונדעטער לייב.

— מיין ווייב, מיין רחל, איך וועל דיר ניט פארלאזן, איך וועל דיר אויסריסן פון זייערע הענט.

דאס איז געווען פיל לייכטער צו זאגן ווי צו טאן, דען די צוויי מענשן רויבער אויפ'ן דרעק געווען שנעלער פון אים.

— דייטלעכער, אז דאס איז מענלאך, — האט ראנאווין'ס געדאנק געגעבן אויפ'ן געדאנק.

— אן צווייפל, — האט סעמיאן געענטפערט, — נאר יעדע מינוט איז טייער.

— טא לאמיר אויפנעמע די פארפאלגונג, — האט ראנאווין אויסגערופן, — גיב מיר אהער א פערד.

— און איך וועל גיין מיט דיר, האט סעמיאן באמערקט.

— עס איז ניט נויטיק, מיין פריינט, — האט ראנאווין באמערקט, — דען דאס וועט נאר זיין אן אומזיסטער צייט פארלוסט. מיר קאנען דאך טויבע'ן ניט איבערלאזן אליין, זי איז מיד און אנגעשטריינגט און לויפן מיט איר נאך די רויבער איז אויך אוממעגלאך, דערפאר זאג איך דיר, פאר דו מיט איר צוריק אין דער רייטינער וואלד אין אונזער היים. דארטן וועלן מיר זיך ווידער צוזאמענטרעפן.

אין דער נעקסטער מינוט איז שוין ראנאווין געזעסן אויפ'ן פערד, וועלכער איז אונטער אים געלאפן ווי א טייוול, ווייל זיך אריבערבויגנדיק איז ראנאווין געזעסן אויפ'ן פערד אזוי ווי ער וואלט מיט אים געווען צוזאמענגעוואקסן.

אין זיינע אויגן האבן געזוכט אויפ'ן אנדערן בערג פון סעמיאן, אויב ער וועט ניט דערזעען די רויבער פון זיין פרוי.

דאך האט ער ניט ארגעזעט ניט געזעען. ער איז געריטן פיליייכט א האלבע שטונדע צו דעם ברייק, אבער פון פאני יאדווינא און איר דינער איז קיין שפור ניט געווען.

פלוצלונג האט ראנאווין באמערקט אין זאמד טריט פון מערערע פערד.

— זיי זיינען, אלזא, געווען שנעלער פון מיר, — האט ער געקלערט — דאו דייסט עס, מיז מען זיך איילן צו דערגרייכן די שטאט.

און ער האט ווידער געשטורמט אויף זיין פערד, אזוי ווי געטראגן אויף די פליגלען פון דעם שעלן ווינט-פויגל. ער האט מיט זיין גאנצן אימפעט איינגעדרייט זיינע פיס אין דעם פערד'ס בויך, אזוי ווי די אריטע בהמה וואלט שולדיק געווען דערפאר, ווייל עס זיינען דא שלעכטע מענשן אויף דער וועלט.

(פאָרטזעצונג קומט)

אידישע נייעס פון יענער זייט ים

א סענסאציאָנעלער פּראָצעס פאר דער־טאָרן א אידישן פרוען העגרלעך

פון ווארשע מעלדעט מען, אז אהין האט מען געבראכט אן ארעסטירטן, געשמידט אין קייטן, איינעם ישראל נעסע רעבלין, וועלכער ווערט באשולדיקט, אז אין 1926 האט ער דערמאָרדעט א פרוי־ען הענדלער פון ארגענטינע, א געוויסן מארים פאלדער.

דער ארעסטירטער איז באלד נאך דעם ארפברייגגען קיין ווארשע, פארהערט געווארן דורכ'ן אויספארשונגס ריכטער.

געבערעבלען האט זיך מודה געווען אין מאָרד און האט איבערגעגעבן אינטערעסאנטע פרטים ווענן דעם:

עס ווייזט זיך ארויס, אז דער פרויען הענדלער פאדער האט געהאט צוגרייט אויף דער ארויספירן קיין ארגענטינע א פארטיע "לעבעדיקע סחורה", וואס איז באשטאנען פון 32 מיידלאך.

גלייכצייטיק האט אבער א צווייטע באנדע פרויען־הענדלער, אין דער שפיץ מיט א געוויסן "ראנטשיק", צוגעגרייט אויך א גרויסע פארטיע "סחורה", וועלכע איז געווען "געלוגנגענער", ווייל זי איז באשטאנען פון יונגערע און שענערע מיידלאך.

די דאזיקע קאנקורענץ באנדע איז אריין פאדער'ן שטארק אין וועג, און עס האט אים געדראעט צו דערלייגן א סך געלט צום עסק.

כדי צו ראטעווען דאס "געשעפט" האט פאדלער גע'מסר'ט פאר דער פאליציי זיינע קאנקורענטן, פון וועלכע מען האט אייניקע ארעסטירט, און די מיידלאך זיינען דורך דער זיטן־פאליציי אפגעראטעוועט געווארן.

ווען פאדלער'ס מסירה איז באוואוסט געווארן צווישן די פרויען הענדלער, האט מען באשלאסן מיט אים זיך אפצורעכענען.

צו דעם צוועק האט מען געדונגען געסערבלען'ען, וועלכער האט פארנארט פאדלער'ן כלומרשט צו וויזן "גוטע סחורה" אויף מאסטאווא, און ער האט אים דארט דערשטאכן.

אין צוזאמענהאנג מיט געסערבלען'ס ארעסט, איז אויך ארעסטירט געווארן די איינגנטימערן פון א צוזאמענקונפטס הויז אויף מאסטאווא, ווענט דריקפעלד, באקאנט אונטער דעם נאמען "יענטע קאזאק".

עס שטייט פאר זייער א סענסאציאנעלער מארד פּראָצעס.

א לעבעדיקער מת אויף א אידישן בית עולם

פון לעמבערג מעלדעט מען:

צווישן די געסט, וואס זיינען געקומען צו דער פייערלאכער עפענונג פון דער ישיבה אין לובלין האט זיך געפונען א געוויסער משה'לע בערקעלהאמער - פון פשעמיליאני (גאליציע) א יונגערמאן א לערנער.

בעת דער פייערונג האט זיך בערקעלהאמער אין דער ענגשאפט פארשוויצט, האט ער זיך געפרואווט אפקילן מיט א צו גרויסער פארציע לאדעס, און דאס האט אים פארשאדט; ער איז באלד אוועקגעפאלן צורק קיין פשעמישליאני, זיך אוועקגעלייגט אויף לונגען אנטצינדונג און געשטארבן.

דעם זעלבן טאג, ווען ער איז געבראכט געווארן צו קבורה, איז דער פשעמישליאער קבר, איציקעל, געווען אין אוונט אויף דעם גוטן ארט. פלוצים דערזעט ער לעבן זיך דעם זעלבן משה'לע בערקעלהאמער, וועלכן ער האט אין דער פרי באגראבן, און יענער פרעגט אים — וואו איז דא משה'לע בערקעלהאמער'ס קבר?

קיין שרעקעדיקער איז דער קברן ניט אבער דערזעענדיק מיט זיינע אויגן דעם "מת", איז ער געפאלן אין חלשות און ווען מען האט אים שפעטער קוים געבראכט צו זיך, האט ער ארויסגערעדט בלויז עטלאכע ווערטער: מחילה בעטן, שלעכט מקבר געווען . . . . — און באלד פארלאָרן דאס לשון און אראפ פון זיינע.

ווענן דעם לעבעדיקן "מת" האט זיך ארויסגעוויזן פאלגנדיקעס:

משה'לע בערקעלהאמער שטאמט אליין פון דער שטאט ראדזיטין. ער האט נאך דארט עלטערן און א צווילינג - ברודער נטע בערקעלהאמער, וועלכער איז זייער עגלאך צו אים סיי מיט דעם אויסזעען סיי מיט דער אויסשפּראך. איז נטע עטלאכע יאר געווען צעריסן מיט דער משפחה און אויך מיט זיין צווילינג ברודער, משה'לע. דערהערענדיק, אבער, אז משה'לע איז געשטארבן איז ער געלאפן קיין פשעמישליאני צו דער לויה. אזוי איז ער געקומען אין אוונט שוין נאך אלעמען, איז ער תיכף אוועק אויפ'ן "גוטן ארט" — געוואלט זיך דארטן אויסווייינען אויפ'ן ברודער"ס פרישן קבר און אים בעטן מחילה.

דא אבער האט אים געטראפן דער קברן וועלכער האט אים פריער קיינמאל ניט געזעען, און אנגעמענדיק אים פאר'ן נעשטארבענעם משה'לע, איז ער פון שרעק געפאלן א קרבן.

אנב־אורחא

(שלוס פון זייט 1)

אבער דא קומען מיר שוין צו דער פראגע בכל: דארף מען שטאפן קינדער מיט צוגערייטע פון אלנו פאר זיי מיינונגען? ווענן דעם וועלן מיר זיך דורכשמועסן ביי א צווייטער געלעגנהייט.

באמערקונג פון דער רעדאקציע: ווי מיר האבן א סך מאל אויפמערקזאם גע־מאכט, מוז די "אנב־אורחא" באטראכט ווערן ווי מארקס "קאלום" וואו ער דריקט אויס זיינע פערזענלאכע מיינונגען. די רע־דאקציע פון ד. א. זו. איז פאראנטווארט־לאך בלויז פאר די מיינונגען וואס ווערן ארויסגעזאגט אין די "עדיטאריעלס".

היינט אויף דער ראדיא

CKY
ווינניפעג
3.00—מוזיק.

CNRW 780
ווינניפעג
8.00—סי. עו. אר. נעטווארק פראגראם פון טאראנטא. לאנדאן בענד.

CJRW 499.7
פלעמינג.
5.40—מוזיק.
6.15—אנקל פיטער.
8.30—מוזיק.

CJGX 650
יארקטאן
7.15—פארמערס פריידי ראדיא שעה.

KDKA 980
6.00—פיטסבורג, מיוזיקאל. פראגראם.
6.30—פיטסבורג. קלאסיקעס.

WOW 590
7.00—אמאהא. עווערעדי שטונדע.

WENR 870
8.00—שיקאגא. היים־קריין מוזיק.

WLW 700
9.00—דעטראיט. פיטשור.

WGN 720
9.30—שיקאגא. סימפאניישער ארקעסטער

WMAQ 670
10.00—שיקאגא. פארשייד. פראגראם.

WLW 700
11.00—סינסינאטי. ארקעסטער.

NEW PALACE THEATRE
היינט און מארגן
עלים וואהיים און טשעסטער מאריס אין
"פלייאינג אראונד"
דורכאויס ריידנד און זינגענדיק בילד.
א ריידנדע קאמעדיע, פאקס נייעס

אין פעלעס טעאטער

די פאטראניזירער פון פעלעס טעאטער, האבן היינט די געלעגנהייט צו זעען א זעלטן שיין בילד געשפילט פון א ערשטקלאסיקן קעסט. די פארוואלטונג פון פעלעס טעאטער באמיט זיך שטענדיק צו געבן אירע פאטראניזירער די בעסטע בילדער וואס ווערן נאר פארדוצירט.

היינט ווערט געווען 'פלייאינג ארואנד" א דורכאויס ריידנדיק און זינגענדיק בילד מיט עלים וואהיים און טשעסטער מאריס אין דער הויפט ראלן. עס ווערט אויך געוויזן א ריידנדיקע קאמעדיע און פאקס נייעס. קיינע קינדערשע בילעטן וועלן ניט פארקויפט ווערן צו דעם דאזיקן בילד.

—(:·:)—

א נייער פוס פאודער

י. אייבראהאם נאכמאן, 555 מיין סט., האט געקראגן דאס דעכט צו מאנופעקטשורן "נאכמאנס פוט ביידינג פאודער", פון דער פראווינציעלער רעגירונג דורך דער מאניטאבא גאזעט. די דאזיקע גודס זיינען איצט צו פארקויפן אין אנפירנדיקע דראג סטארס, שיך סטארס, דעפארטמענט סטארס, בוק סטארס און גראסערי סטארס.

פעדלערס און טשיקען דילערס
ברייגנט אייערע לעבעדיקע הינער צו אונז. מיר וועלן אייך צאלן די העכסטע פרייז פאר אלטע און יונגע טשיקענס, קאטשקעס און טוירקעס.
מיר וועלן אייך צופרידן שטעלן
Consolidated Packers
605 DUFFERIN AVE.
Phone 54 040

וואולקאנייזינג
16 יאר דערפארונג
גאזאלין, אויל, קארס געוואשן
FRANK WATSON
170 MAIN STREET
Dunlop Tire Phone 80 663

INCOME TAX SERVICE
AUDITS, FINANCIAL REPORTS
INVESTIGATIONS
בוקקיפינג סערוויס
ס. א. פארטנאל
— מיט —
דזשא. לוס און קאמפאני
Chartered Accountants, Auditors
204 עיוועני בלאק, טעלעפאן 942 23
רעזידענס פאן 524 24

וואנצן און קאקראוטשעס
פארניכטעט. ארבעט גאראנטירט
CHARLES RIESS & CO.
376 Colony St. Phone 33 529

פעדערנע און וואלענע קאלדרעס
נעמאכט צו ארדער, פארשיידענע סייזעס. אויך בערגעמאכט פון אייערע איינענע פעדערן. אויך וואלענע קאלדרעס.
THE PERFECTION QUILT MFG. CO.
682 Selkirk Ave. Phone 52 546

זעט אונזערע נייע ספרינג סחורות
א גרויסער אויסוואל פון וואס אויסצוקלייבן
Dominion Furniture Co., Limited
499 NOTRE DAME AVENUE
PHONES: 86 195 — 87 873

קלאסיפייד סעקשען — Classified Section

ספּעציעלע פּרייזן פאר ארווערטייזינג אין דער קלאסיפיצירטער אפּטיילונג

איין מאל, 5 ס. פּער "אנייט ליין"		פאר 3 מאנאטן,	$2.15
פאר א וואך, 20 ס	"	פאר 6 מאנאטן,	$4.00
פאר א מאנאט, 75 ס.	"	פאר 1 יאר,	$7.50

:: צו פארקויפן :: FOR SALE

7 רום פולי מאדערן הויז, גרויסע ליכטיקע צימערן, אוק פלארס, פרענטש טירן, ניי אויסגעדעקארירט. אין קאלדרוש עווע. $4.000. א גרויסער בארגען.

5 רום קאטעדזש, פולי מאדערן, שיינע גרויסע צימערן, גאראדזש פאר 2 קארס, רעדוואוד עווענין ניט ווייט פון מיין סט. פרייז $3.600. א גרויסע מציאה.

סוויטס צו פאררענטן
באלפוריא אפּארטמענטס, קאטידראל עווענין.
גלאב אפּארטמענטס, סט. דזשאנס עוו. און מיין סטריט.
נאבעל אפּארטמענטס, אלפרעד עווע., איסט אף מיין סטריט.
רענפרין אפּארטמענטס, מאונטען עוו., קאר. פּאוערס.
קארמאן אפּארטמענטס, בארהאוס עווע.
דיימאנד בלאק, סעלקירק עווענין.
מאניטאבא קרט., 337 מאניטאבא עוו. דער גרעסטער אויסוואל פון סוויטס אין דער גאנצער ענד.
אינשורענס פאר אלערליי צוועק. געלט צו לייען אויף 6½ פּראצענט.
Sheps Agencies Ltd.
804 מיין סטריט
טעלעפאנס 761 55 און 807 53

צו פארקויפן אדער פארבייטן
אלפרעד עווענין, נאענט צו מיין סטריט, א זעקס רום הויז. אין גוטן צושטאנד, פאר $2.500. מיט $200 קעש, $25 א מאנאט. רופט אפ
MR. LAWRIE, OF
J. J. SWANSON & CO. LTD.
601 Paris Bldg., Phone 26 349
or Evgs. 503-007

צו פארקויפן א נייענדיקע ביזנעס, סטאק און פיקסטשורס פאר $1.200. 1 יאריקער ליס. גוטע אורזאך פאר פארקויפן. ווענדן 769 באראוס עווענין, נאך 12 אויזיגער.

צו פארקויפן א גוט נייענדיקע קעפ מאנופעקטשערינג ביזנעס אין ווינניפעג. זיכער צו מאכן א שיינעם לעבן און שפארן געלט. מען קאן עס קויפן פאר ארום $2.300 מיט $1.000 קעש, באלאנס גוטע טערמינען. זיך ווענדן צו דאס אידישע ווארט באקס 931.

:: צו פאררענטן :: FOR RENT

4, 3 אדער 5 רומס צו פארענטן דאנסטערס מיט הייסע וואסער און באד, אין 596 מאניטאבא עווענין. זיך ווענדן צו
DOMINION BAG CO.
596 Manitoba Ave. Phone 53-022

געפּוירנישטע רום צו פאררענטן
זיך ווענדן צו
484 פלארא עווענין

מרס. א. קאופמאן
ווינניפעג ביטש
בארד און רום, בעסטע, בא'טעם'טע מאכלים, בעסטע באדינונג און באהאנדלונג — נאכמיטאג טיי מיט היימישע געבעקס. דער אדרעס איז: 3 איש סטריט, טעלעפאנירט 746 51.

נעשעפט געלעגנהייטן Business Opportunities

גוטע ביזנעס געלעגנהייט
פאר א מאן מיט 15 ביז 20 טויזנט דאלאר אין א גוט גייענדער מאנופעקטשורינג ביזנעס, מיט פּראקטישן און פעאיקן מאן אלס פארטנער. זיך ווענדן צו דאס אידישע ווארט באקס 874.

צו פארענטן א סטאר מיט פיקטשורס, אין צענטער פון מיין סטריט. זייער רייזאנאיבל. זיך ווענדן צום איינגנטימער, 651 מיין סטריט, טעלעפאן 173 22.

נראסערי, אין שטעטל 50 מייל פון ווינניפעג. סטאק און פיקסטשורס $2.000. רענט $35. א גוטער געשעפט.

נראסערי און קאנפעקשאנערי אין נארט ענד, מיט פארקויפס ווערן דעם מאנאט. סטאק $800. פיקסטשורס $600. רענט מיט 4 רומס $50. איר זייט דא זיכער מיט א לעבן.

קאנפעקשאנערי, דעליקאטעסן און לאנטש, א גרויסער געשעפט אין צענטער פון שטאט, קאן געקויפט ווערן מיט $2.000 קעש. אויב איר זייט פעאיק צו אזא געשעפט קאנט איר דא גוט פארדינען.

אויב איר ווילט א געשעפט, זעט
ח. פערלמאן און ג. זעלטשען
MUTUAL AGENCIES
796 Main Street Phone 51 000

שיינדל ברוקלער ע"ה
מיר דריקן אויס אונזער טיפסטען מיטגעפיל צו איר מאן און קינדער און דער גאנצער משפחה אין זייער גרויסן פארלוסט. מיר ווינשן זיי געטריייסט צו ווערן אין מער קיינמאל פון קיין צער ניט וויסן.
מר. און מרס. דוד סאלאמאן
494 פריטשארד עווע.

:: פערזענלאכעס :: PERSONAL

טענץ יעדע נאכט אין אונזערע קלאסן מיט ווינניפעג'ס בעסטע טענצער
גוטע פארטנער פאר אלעמען
קאמפּליט קורס, פּרייוואט לעסאנס $5.00.
PROF. AND MISS SCOTT
200 Portage Ave. Next Lyceum. 88 106

SIMPSON & COMPANY
בייליפס
לייסענסד און באנדער
ד. סימפסאן, מענערזשער
404 McINTYRE BLOCK PH. 88 008

געלט!
פאר אייערע באלדיקע נויטן
$50 ביז $500
צוועלף מאנאטן צו באצאלן עס צוריק.
ריזאנייבל ריינטס. פינקטלאכע באדינונג.
שטריינג פארטרויליך
אפן טעגלאך ביז 7.30 נאכמיטאג.
General Loan and Insurance Agency
718 Somerset Block, Winnipeg
Phone 24 789

R. B. ORMISTON
פלאריסט
צוויי סטארס צו אייער באדינונג
96 Osborne St., Phone 42 386
340 Portage Ave., Phone 24 791
בלומען טעלעגראפירט איבעראל

לייף אינשורענס
בעסער צו האבן א פאליסי און ניט דארפן עס, איידער דארפן דאס און ניט האבן..
P. A. TEMPLETON
807 Electric Railway Chambers
Phone 89 688

SERVICE DRUG STORE
מיר האלטן א פולשטענדיקן סטאק פון קרימס, פאודערס, פּאטענטמעדיצין, גען אן. א. וו. מיר קומען נאך פרעסקריפּשאנס אין מיר דעליווערן צו יעדער צייט. מעיל אדרעס פינקטלאך אויסגעפילט.
מיר דעליווערן
962 Main St. at Selkirk. Phone 55 354

פארלאנגט א אפּארטמענט מיט א געוויסער סומע געלט צו איינוועסטירן אין גוט נייענדיקן ביזנעס. וועט אריינברייגגען א גוטן אינקאם. זיך ווענדן צו דאס איר. וואדט באקס 917.

דיינקט!
פארדינט $5.00 א מינוט. נעמט זיך איין מינוט צו אויסשניידן דעם אדווערטייזמענט. מיר וועלן אייך ארונטערשיקן $5.00 דערפאר פון דעם רעגולארן פּרייז פון יעדן סוט אין דער סטאר (מיט דעם אויסנאם פון $25.00 סערווש סוטס).
SCANLAN & McCOMB
417½ PORTAGE AVENUE

פאונדיישאנס פאר מצבות געמאכט און
פאדריכט פאר אייער צופרידנהייט
JOHN SCHALER
Phone 5993921

ספּעשל אין טרוקענע האלץ
שווערע סלאבס, ½ קארד געשניטן $4.25
פיין, ½ קארד, געשניטן $4.50
פאפּלאר, ½ קארד, געשניטן $4.00
פ. וואגנער, טעלעפאן 642 56

טויזנטער טריט א טאג
מאכט יעדער איינער לייכט און באקוועם נוצנדיק
The Marvel Foot Bath
א זיכערע און שנעלע הילף
אנטיסעפּטיק און היילנדער פּאודער פאר מידע, היים צעוויטיקטע פיס, איבערהויפּט בענעפיטירנדיק און רעקאמענדירט פאר שוויצנדיקע פיס, רהמאטישע וויטיקן, קארנס, בוניאנס און שלעכטע נערוכן.
25 סענט א פּעקל
פארקויפט פון דעפּארטמענט סטארס און אלע אנפירנדיקע דראג אוז שיך סטארס.
מאנופעקטשורט און גאראנטירט ביי
The Nachman's Foot Bathing Powder Co.
555 MAIN STREET
מעילט 25 ס., פאסטערזשיק צוגעצאלט

ארבעטער פארלאנגט HELP WANTED

פארלאנגט א דראנייסט אדער איינער וואס וויל לערנען די ביזנעס, זאל קאנען מאכן אן אינוועסטמענט אין א גוטער אקטיווער דראג ביזנעס. קאן נוצלאך מאכן די באדינונגען פון א יונגן אמביציעזן מאן אדער א געלייסנכטן דראגיסט, מיט געוויסע עקספּיריענס. שרייבט צו דאס אידישע ווארט באקס 918.

פארלאנגט א באי אדער מיידל, עקספּריעענסד אסיסטענט בוקקיפער. מוז אויך קאנען סטענאגראפיע. קיינער, אן פריער דיקער "לעדזשער קיפינג" דערפארונג, זאל זיך ניט אפרופן. זיך ווענדן צו דאס אידישע ווארט באקס 928.

:: שטעלע פארלאנגט :: SITUATION WANTED

יונגערמאן, ניט פארהייראט, מיט דערפאר־רונג אין אלע ליינס פון מערטשענדייז, זוכט ארבעט. אין א סטאר, שטאט אדער קאנטרי. ספּעציאליזירט אין ווינדע טרימינג, שאו קארד שרייבער און אדווערטייזינג. בעסטע רעפערענס. שרייבט באלד צו דאס אידישע ווארט באקס 892.

לעזט און פארשפּרייט "דאס אידישע ווארט"